

26 ΑΥΓΟΥΣΤΟΥ 2018
+ ΚΥΡΙΑΚΗ ΙΓ' ΜΑΤΘΑΙΟΥ
Ἀδριανοῦ καὶ Ναταλίας μαρτύρων (δ' αἰ.).
ᾠχος δ'. Ἐωθινὸν β'.

* * * * *

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ
Μετὰ τὸν Ἐξάψαλμον,
Συναπτὴ μεγάλη, μεθ' ἣν ἐκφώνησις
Ὅτι πρέπει σοι πᾶσα δόξα...

ᾠχος $\frac{1}{2}$ Δι-θ.

Θ ε ο ς Κυ ρι ο ς και ε πε φανεν η μιν $\frac{1}{2}$ ευ λο γη
με νος ο ερ χο ο με νος εν ο νο μα τι Κυ ρι ι ου $\frac{1}{2}$

Στίχ. α'. Ἐξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ, ὅτι ἀγαθός, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.

Στίχ. β'. Πάντα τὰ ἔθνη ἐκύκλωσάν με, καὶ τῷ ὀνόματι Κυρίου ἠμυνάμην αὐτούς.

Στίχ. γ'. Παρὰ Κυρίου ἐγένετο αὕτη, καὶ ἐστὶ θαυμαστὴ ἐν ὀφθαλμοῖς ἡμῶν.

Θ ε ο ς Κυ ρι ο ς και ε πε φανεν η μιν $\frac{1}{2}$ ευ λο γη
με νος ο ερ χο ο με νος εν ο νο μα τι Κυ ρι ι ου $\frac{1}{2}$

Τὸ Ἀναστάσιμον Ἀπολυτίκιον.

ᾠχος $\frac{1}{2}$ Δι-θ.

Τ ο φαι δρον της Α να στα σεως κη ρυ γμα εκ του Αγ γε
λου μα θουσαι αι του Κυ ρι ου μα θη τρι αι $\frac{1}{2}$ και την προ
γο νι κην α πο φα σιν α πο ρι ι ψα σαι τοις Α
πο στο λοις και χω με ναι ε λε γον $\frac{1}{2}$ ε σκυ λευ ται ο θα

να τος η γερθη Χριστος ο Θεος δωρου μενος τω

κοσμωτο με γα ελεος

Δόξα. Τῶν Ἁγίων.

Θείας πίστεως. Ἦχος Γα ϕ

A να φαι αι ρε τον ολβον η γη σω την σω

τη η ρι ον πι ζιν τρι σμακαρ κα τα λι πων την πα

τρω ω αν α α σε βει ει αν και τω Δε σπο τη κατ ι ιχ

νος ε πο με νος κα τε πλσ τισ της εν θε ε οισ χα α ρι

σμα α σιν Α δρι α νε εν δο ξε Χρι ζον τον Θε ον ι κε

τευ ε σω θη ναι τας ψυ χα ας η η μων

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Σ ε την με σι τευ σα σαν την σω τη ρι αν του γε ε

νους η μων α νυ μνου μεν Θε ο το ο κε Παρ θε ε νε εν

τη σαρ κι γαρ τη εκ σου προ σλη φθει ση ο Υι ος σου και Θε

ος η μων το δι α σταυ ρου κατα δε ξα α με νος πα α θος

ε λυ τρω σα το η μας εκ φθο ρας ως φι λαν θρω πο ο

ος

Συναπτή μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις:

Ὅτι σὸν τὸ κράτος...

ΚΑΘΙΣΜΑΤΑ

[Τὸ Ψαλτήριον καὶ ὁ Ἄμωμος]

Μετὰ τὴν α΄ Στιχολογίαν, Κάθισμα.

Ἀναστάσιμον.

Ἦχος ᾠδῆς Δι-θ.

Ανα βλεψασαί του τα φουτην ει σο δον και την
 φλογα του Αγ γε λουμη φερουσαι αι μυ ρο φο ροι συν
 τρο μω ε ξι στα ντο λε γσαι α ρα εκλαπη ο τω λη
 στη α νοι ξασπα ρα δει σον α ρα η γε ρθη ο και προ πα
 θησκη ρυ ξαστην ε γε ρσιν α λη θως α νε στη Χρι στος
 ο Θε ος τοις εν Α δη πα ρε χων ζω ην και α να στα σιν

Ἦχος ᾠδῆς Δι-θ.

Δόξα.

Εκου σι α σου ου βου λη Σταυ ρον υ πε μει νας Σω τη ρ
 και εν μνη μα τι ι και νω αν θρω ποι ε θεν το θνη τοι τον
 δι α λο γου τα πε ρα τα συ στη σα με ε νον ο θε ν
 δε σμεν θεις ο αλ λο ο τρι ι ος θα να τος δει νω ως ε
 σκυ λε ευ ε ε το και οι εν Α δη α παντες εκραυ γα α
 ζον τη ζω η φο ρω ε γε ρσει ει σου Χρι στο ος α νε ε

εστη ο ζωωοδοοτης μενων εις τους αιωω
ωωνας

Και νυν. Θεοτοκίον.

Ἦχος Δι-Θ

Το απαίωνος ακουφον και Αγγελους αγνω
στον μυστηριον διασουθεοτοκετοις επι
γης πεφανερωται Θεος εν ασυγχυτω ενωσεισαρ
κουμενος και Σταυρον εκουσιως υπερημων κατα
δεξαμενος διου αναστησας τον πρωτοπλαστον ε
σωσεν εκθανατουτας ψυχας ημων

Μετά την β' Στιχολογίαν, Κάθισμα.

Ἦχος Δι-Θ

Ανεστησως αθανατος ακου του Αδου Σωτη
συνηγειρας τον κοσμον σου τη Αναστασει τη ση Χρι
στε ο Θεος ημων εθραυσας ενισχυι του θανα
του το κρατος εδειξας ελεημοντην Αναστασιν πα
σι διοσε και δοξαζομεν μονε φιλανθρωπε

Ἦχος Δι-Θ

Δόξα.

Εκ των ανωκατατεθωντων υψωμάτων Γαβριήλ
και τη πετρα προσελθων ενθα η πετρα της ζωης λευ
χειμωνων ανεκραυγαζε ταις κλαιουουσαις παυσα
σθε υμεις της θρηνωδους κραυγης εχουσαι αιει το
ενσυμπαθηη τον ονγαρζητειτε κλαιουουσαι θαρ
σειτε ως αληθως εξεγηηγε ερται αι διο
οβοααατε τοις Ααποστοοολοις οτι ανε
στη ο Κυυριος

Και νυν. Θεοτοκίον.

Κατεπλαγησαν Αγνη παντες Αγγελων οι χοροι
τομυστηριον της σης κυοφοριας τοφρικτον
πως οταπαντα συνεχωννευματιμοοονω αγ
καλαισως βροτος ταιςσαις συνεχεται και δεχεται αρχην
οπροαιωωνιιος και γαλουχειταισυμψασαν ο
τρεφωνπνοην αφατω χρηστοοτηητι και σεεως
οοοντως Θεουου Μητεεερα ευφημουντες δο
ξααααζουσι

Ε υ λο γη τος ει Κυ ρι ε δι δα ξον με τα δι και
ω μα τα σθ^{u q}

Τ ων Α γγε ε λων ο δη η μος κα τε πλα α γη ο
ρω ων σε εν νε κροις λο γι σθεν τα^{u q} τσ θα να α τσ δε
Σω ω τερ την ι σχυ υν κα θε λο ον τα και συν ε αυ τω
τον Α δαμ ε γει ραν τα^{u q} και εξ α δσ παν τας ε λευ θε
ρω ω σα αν τα^{u q}

Ε υ λο γη τος ει Κυ ρι ε δι δα ξον με τα δι και
ω μα τα σθ^{u q}

Τ ι τα μυ ρα συμ πα θως τοις δα κρυ σι^{v 22} ω μαθη τρι
αι κιο να τε^{u q} ο α ζραπτων εν τω τα φω Α γγε λος
προ σε φθε γγε το ταις μυ ρο φο ροις^{u q} ι δε τε υ μεις τον
τα α φον και η σθη τε^{u q} ο Σω τηρ γαρ ε ξα νε ε στη
τσ μνη μα α τος^{u q}

Ε υ λο γη τος ει Κυ ρι ε δι δα ξον με τα δι και

ω μα τας⁹

Λι ανθρω̄ῑ μν ρο φο ροι ε δρα μον προς το μνημα
σθ θρη νο λο γσαι⁹ αλλ ε πε στη προς αυ τας ο Α γγε
λος και ει ει πε θρη νσ ο και ρος πε παυ ται μη κλαι ε τε⁹
την α να στα σιν δε Α πο στο λοις ει ει πα α τε⁹

Ευ λο γη τος ει Κυ ρι ε δι δα ξον με τα δι και
ω μα τας⁹

Μυ ρο φο ο ροι γυ ναι αι κες με τα μν υρων ελ
θσ σαι προς το μνη μα σσ Σω τερ⁹ εν η χσ εν το Α
γγε ε λσ προς αυ τας φθε γγο με ε νσ τι με τα νε
κρων τον ζωων τα λο γι ζε σθε⁹ ως Θε ος γαρ ε ξα
νε ε στη τσ μνη η μα α τος⁹

Δο ξα Πα τρι ι και Υι ω²² και Α γι ω Πνευ μα τι⁹

Προ σκυ νσ σ μεν Πα τε ε ρα και τον τσ σ τσ Υι
ο ον τε και το Α α γι ον Πνευ μα⁹ την α γι ι αν Τρι
α α δα εν μι α α τη ου σι ι α συν τοις Σε ρα φειμ

κράζοντες το Α α γι ος Α γι ος Α γι ος ει Κυ
ρι ι ε

Κ αι νυ νυ και α ει και εις τας αι ω νας των αι
ωνων α μην

Ζ ω ο δο ο την τε κς ς σα ε λυ τρω ω σω Παρ
θε ε νε τον Α δα αμ α μαρ τιας χαρ μο νη ην δε τη
Ε ευ α α ντι λυ υπησ πα ρε ε σχεσ ρευ σαν τα ζω ης
ι θυ νε προς ταυ την δε ο εκ σσ σαρκω θεις Θε ος και αν
θρωω προς

Α λλη λς ι α Α λλη λς ι α Α λλη λς ι
α δο ο ξα σοι ο Θε ος

Τὸ τρίτον

Α λλη λς ι α Α λλη λς ι α Α λλη λς
ι ι α δο ο ξα σοι ο Θε ο ο ο ο ο ο ος

Εὐλογητάρια ἀναστάσιμα Θεοφάνους Βατοπαιδινού.

Ἦχος π̅β̅ Κε ρ

Ε υ λο γη τος ει ει Κυ ρι ε δι δα ξο ο ο

ον με τα α α α δι και ω μα τα α α α σθ⁹

Tων αγγελων οδηγη η ημος²² κατεπλαγη ο

ρωων σε²² εν νεε κροιοις λογισθεεε εντα⁹

τα θανατα δε σωωωτερ²² την ισχυκα θελοο

ον τα²² και συνεε αυτωω τον Αδαμ εγει

ρα ντα⁹ και εξαδαπαντας ελευθερωω

σαν τα⁹

Eυλογητος ει ει Κυριε²² διδαξοοο

ον με τα α α α δι και ω μα τα α α α σθ⁹

Tιταμυρα συμπαθως τοις δαακουσι²² ωωμαα

θητριαικιρναααατε⁹ οα στραπτων εν

τω τα φω Ααγγελος²² προσεφθεεγγεε τοταις μυ

ροφοοοοροις⁹ ι δε τεε υμεις τον τααφον

και ησθητε⁹ ο σωτηρ γαρ εξα νεεεε

στηταμνηηματος⁹

Eυλογητος ει ει Κυριε²² διδαξοοο

ον με τα α α α δι και ω μα τα α α α σϑ⁹

Λ ι ι α αν πρω ï μυ ρο φο ροι ε εδ ρα μον²²

προστο μνη η μα α σϑ θρη νο λο γϑ ϑ ϑ ϑ σαι⁹ αλλ ε

πε στη προς αυ τας ο αγ γε λος και ει ει ει ει πε²²

θη νϑ ο ο και ρο ος πε επαυ ται μη κλαι ε

τε⁹ την α να στα σιν δε α πο στο λοις ει ει πα

τε⁹

Ε υ λο γη τος ει ει Κυ ρι ε²² δι δα ξο ο ο

ον με τα α α α δι και ω μα τα α α α σϑ⁹

Μ υ ρο φο ροι γυ ναι αι αι κες με τα μυ ρων

ελ θϑ ϑ ϑ ϑ σαι²² προς το μνη η μα σϑ Σω ω ω ω

τερ⁹ ε νη χϑν το αγ γε ε ε λϑ προς αυ τας φθε γγο

με ε ε ε νϑ²² τι με τα α α νε κρων τον ζω ω ων τα

λο γι ζε σθε⁹ ως Θε ος γαρ ε ξα νε ε ε

στη τϑ μνη η μα τος⁹

Δ ο ξα Πα τρι ι ι και Υι ω ω και αι Α γι ω

Πνευ μα τι

Προ σκυ νθ μεν Πα τε ε ε ρα και τον τθ τθ Υι

ο ο ο ον τε και αιτωω Α α γι ον Πνεε ε ευ μα

την Α γι ανΤρι α α α δα εν μι α τη ου σι ι

ι ι α συν τοις Σε ε ε ρα φι ιμ κρα ζον τες το

Α α γι ος Α γι ος Α γι ος ει Κυ

υ ρι ε

Και νυ υ υν και α ει και εις τθς αι ω ω ω

ω να ας τωωναι ω ω νων α μην

Ζω ο δο την τε κθ θ θ σα τον Α δαμ α μαρ

τι ι ι ι ι ας ε ε λυ υ τρω ω σω Παρ θε ε ε ε νε

χαρ μο νην δε τη Ε ε ευ α α ντι λυ πης πα ρε ε

ε εσ χες ρεν σαν τα α α ζω η ης ι ι θυ νε προς

ταυ την δε ο εκ σθ σαρκω θει εις Θε ος και

α αν θρω πος

Αλλη λθ ι α Α λλη λθ θ ι α Α λλη λθ

ι α α δοο ξα σοι ο Θε ος

Τὸ τρίτον.

A λλη λϑ ι α A λλη λϑ ι α A λλη λϑ
ι ι α α δοο ξα σοι ο Θε ο ο ο ο ος

ΥΠΑΚΟΗ, ΑΝΑΒΑΘΜΟΙ, ΠΡΟΚΕΙΜΕΝΟΝ

Ἡ Ὑπακοή. Ἦχος δ'.

Τὰ τῆς σῆς παραδόξου ἐγέρσεως, προδραμοῦσαι αἱ Μυροφόροι, τοῖς Αποστόλοις ἐκήρυττον Χριστέ, ὅτι ἀνέστης ὡς Θεός, παρέχων τῷ κόσμῳ τὸ μέγα ἔλεος.

Οἱ Ἀναβαθμοί.

Ἦχος Βου ς

Ἀντίφωνον Α

E κ νε ο τη τος μου πολ λα πο λε μει με πα α θη
αλλ αυ τος αν τι λα βου και σω σον Σω τηρ μου

O ι μι σουν τες Σι ων αι σχυν θη τε α πο του Κυ
ρι ου ως χορ τος γαρ πυ ρι ε σε σθε α πε ξη ραμ με
νοι

Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω Πνευ μα
τι και νυν και α ει και εις τους αι ω νας τον αι ω
νων α μην

A γι ω Πνευ μα τι πα σα ψυ χη ζω ου ου ται και

κα θαρ σει υ ψου ται λαμ πρυνεται τη Τρι α δι
κη Μο να α δι ι ε ρο κρυ φι ι ως

Αντίφωνον Β

Ε κε κρα ξα σοι Κυ ρι ε θερ μωσ εκ βα α θους ψυ
χης μου κα μοι γε νε σθω προς υ πα κο ην ταθει ει
α σου ω ω τα

Ε πι τον Κυ ρι ον ελ πι ι δα πας τις κε κτη με
νος υ ψη λο τερος ε στι παντων των λυ που ουντων

Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω Πνευ μα
τι Και νην και α ει και εις τους αι ω νας τον αι ω
νων α μην

Α γι ω Πνευ μα τι α να βλυ υ ζει τα της χα α
ρι τος ρει ει θρα αρ δευ ο ον τα α πασαν την κτι ι σιν προς
ζω ο γο νι ι αν

Αντίφωνον Γ

Η καρ δι α μου προς σε Λο γε υ ψω θη τω και ου
δεν θελ ξει με των του κο ο σμου τερ πνων προς χα μαι ζη

λι αν

Επι την μη τε ρα αυ του ως ε χει τις στο ρ γ η ν ε

πι τω Κυ ρι ω θε ρ μο τε ρ ο ν φ ι λ τ ρ ο ν χ ρ ε ω σ τ ο υ μ ε ν

Δο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω Πνευ μα

τι Και νυν και α ει και εις τους αι ω νας τον αι ω

νων α μην

Αγι ω Πνευ μα τι θε ο γνω σι ας πλου τος θε

ω ρι ας και σο φι ας παν τα γαρ εν του τω τα πα τρω

α δο γ μα τα ο Λο γος εκ κα λυ πτει

Προκείμενον.

Ανα στα Κυ ρι ε βο η θη σον η μιν και λυ τρω

σαι η μας ε νε κεν της δο ο ξης του ο νο μα τος

σου

Στίχος· Ὁ Θεός, ἐν τοῖς ὡσὶν ἡμῶν ἠκούσαμεν, καὶ οἱ πατέρες ἡμῶν ἀνήγγειλαν ἡμῖν ἔργον, ὃ εἰργάσω ἐν ταῖς ἡμέραις αὐτῶν, ἐν ἡμέραις ἀρχαίαις.

Ανα στα Κυ ρι ε βο η θη σον η μιν και λυ τρω

σαι η μας ε νε κεν της δο ο ξης του ο νο μα τος

σου ^θ_χ

Στίχος: Ἐσωσας ἡμᾶς ἐκ τῶν θλιβόντων ἡμᾶς καὶ τοὺς μισοῦντας ἡμᾶς κατήσχυνας.

Α να στα Κυ ρι ε βο η θη σον η μιν και λυ τρω σαι
η μας ^θ_χ ε νε κεν της δο ο ξης του ο νο μα το ο ος
σου ου ^θ_χ ου ου ^θ_χ

ΤΑΞΙΣ ΕΩΘΙΝΟΥ ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΥ

Ὁ διάκονος: Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Ὁ ἱερεύς: Ὅτι ἅγιος εἶ, ὁ Θεὸς ἡμῶν, ...

Ἀμήν.

Ἦχος ^θ_χ Δι-θ

Π α α σα πνο η αι νε σα τω τον Κυ ρι ον ^θ_χ

Στίχ. Αἰνεῖτε τὸν Θεὸν ἐν τοῖς ἁγίοις αὐτοῦ· αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν στερεώματι τῆς δυνάμεως αὐτοῦ.

Α ι νε σα α τω πνο η η η ^θ_χ πα σα τον Κυ ρι
^θ_χ ο ο ον ^θ_χ

Ὁ διάκονος: Καὶ ὑπὲρ τοῦ καταξιωθῆναι ἡμᾶς τῆς ἀκροάσεως τοῦ ἁγίου Εὐαγγελίου Κύριον τὸν Θεὸν ἡμῶν ἱκετεύσωμεν.

Κύριε, ἐλέησον. (γ')

Ὁ διάκονος: Σοφία· ὀρθοί· ἀκούσωμεν τοῦ ἁγίου Εὐαγγελίου.

Ὁ ἱερεύς: Εἰρήνη πασι.

Καὶ τῷ Πνεύματί σου.

Ὁ ἱερεύς: Ἐκ τοῦ κατὰ Ματθαῖον ἁγίου Εὐαγγελίου τὸ ἀνάγνωσμα.

Ὁ διάκονος: Πρόσχωμεν.

Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.

Ὁ ἱερεὺς ἀναγινώσκει τὸ ἐνδιάτακτον ἑωθινὸν Εὐαγγέλιον.

Ἑωθινὸν Β΄

Ἐκ τοῦ κατὰ Μάρκον (ιστ' 1-8).

Διαγενομένου τοῦ σαββάτου, Μαρία ἡ Μαγδαληνὴ καὶ Μαρία ἡ τοῦ Ἰακώβου καὶ Σαλώμη ἠγόρασαν ἀρώματα ἵνα ἐλθοῦσαι ἀλείψωσιν τὸν Ἰησοῦν. Καὶ λίαν πρωὶ τῆς μιᾶς σαββάτων ἔρχονται ἐπὶ τὸ μνημεῖον, ἀνατείλαντος τοῦ ἡλίου. Καὶ ἔλεγον πρὸς ἑαυτάς· Τίς ἀποκυλίσει ἡμῖν τὸν λίθον ἐκ τῆς θύρας τοῦ μνημείου; Καὶ ἀναβλέψασαι θεωροῦσιν ὅτι ἀποκεκύλισται ὁ λίθος· ἦν γὰρ μέγας σφόδρα. Καὶ εἰσελθοῦσαι εἰς τὸ μνημεῖον εἶδον νεανίσκον καθήμενον ἐν τοῖς δεξιοῖς, περιβεβλημένον στολὴν λευκὴν, καὶ ἐξεθαμβήθησαν. Ὁ δὲ λέγει αὐταῖς· Μὴ ἐκθαμβεῖσθε· Ἰησοῦν ζητεῖτε τὸν Ναζαρηνὸν τὸν ἐσταυρωμένον· Ἠγέρθη, οὐκ ἔστιν ὧδε· ἴδε ὁ τόπος ὅπου ἔθηκαν αὐτόν. Ἀλλ' ὑπάγετε εἴπατε τοῖς μαθηταῖς αὐτοῦ καὶ τῷ Πέτρῳ ὅτι προάγει ὑμᾶς εἰς τὴν Γαλιλαίαν· ἐκεῖ αὐτὸν ὄψεσθε, καθὼς εἶπεν ὑμῖν. Καὶ ἐξελθοῦσαι ταχὺ ἔφυγον ἀπὸ τοῦ μνημείου· εἶχε δὲ αὐτὰς τρόμος καὶ ἔκστασις, καὶ οὐδενὶ οὐδὲν εἶπον· ἐφοβοῦντο γάρ.

Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.

Ὁ Προεστὼς ἢ ὁ Αναγνώστης·

Ἀνάστασιν Χριστοῦ θεασάμενοι, * προσκυνήσωμεν ἅγιον Κύριον Ἰησοῦν, * τὸν μόνον ἀναμάρτητον. * Τὸν σταυρὸν σου, Χριστέ, προσκυνοῦμεν * καὶ τὴν ἁγίαν σου ἀνάστασιν * ὑμνοῦμεν καὶ δοξάζομεν· * σὺ γὰρ εἶ Θεὸς ἡμῶν, * ἐκτός σου ἄλλον οὐκ οἶδαμεν, * τὸ ὄνομά σου ὀνομάζομεν. * Δεῦτε πάντες οἱ πιστοὶ προσκυνήσωμεν * τὴν τοῦ Χριστοῦ ἁγίαν ἀνάστασιν· * ἰδοὺ γὰρ ἦλθε διὰ τοῦ Σταυροῦ * χαρὰ ἐν ὅλῳ τῷ κόσμῳ. * Διὰ παντὸς εὐλογοῦντες τὸν Κύριον, * ὑμνοῦμεν τὴν ἀνάστασιν αὐτοῦ. * Σταυρὸν γὰρ ὑπομείνας δι' ἡμᾶς, * θανάτῳ θάνατον ὤλεσεν.

Ο Ν' ΨΑΛΜΟΣ

Γεωργίου Ραιδεστηνοῦ (+1889)

Χ Δ

Ελε η μου ελε η σον με ο Θε ος κα τα
το με γα ε λε ος σθ και κα τα το πλη θος των οικτι
μων σθ ε ξα λειψοντο α νο μη μα μθ

Επι πλειον πλυνον με απο της ανομιμιας

μυ και απο της αμαρτιας μυ καθαρισον με

Οτι την ανομιαν μυ εγω γνωσκω και η
αμαρτια μυ ενωπιον μυ εστι δια παντος

Σοι μονω η ημαρτον και το πονηρον ενω
πιον σε ποιησα οπως ανδικαιωθης εν
τοις λογοις σε και νικησης εντω κρινεσθαι σε

Ιδου γαρ εν ανομιαις συ νεληφθην και εν α
μαρτιαις εκιση σε με η μητηρ μυ

Ιδου γαρ αληθειαν ηγαπησας τα αδη
λα και τα κρυφια της σοφιας σε εδηλωσασμοι

Εἰς τὸν ἀσπασμὸν τοῦ ἀρχιερέως. χ ς

Ιδου γαρ αληθειαν ηγαπησας τα αδη
λα και τα κρυφια της σοφιας
σε εδηλωσασμοι

οι οι

Ὁ α' χορός.

Εεις πολλὰ ἐέτη δεσποοτά

Ραντιεμευσσωπωκαικαθαριστηησομαι
Δπλυνεις με και υπερχι ο να λευκανθη σομαι

Ακουτιειςμοιαγαλλιασιν και ευφροσ
νηναγαλλιασονται ο στεα τε τα πεινω με να

Αποσρεψον το προσωπον σα πο των αμαρ
τιων μη και πασαστασ ανομιασ μη εξαλειψον

Καρδιανκαθαραν κτισον εν εμοι ο θεος
και πνευμα ευθεσ εγ και νισον εν τοις εγ κα τοις μη

Μη απορριψης με απο τσ προσωπασ και το
πνευμα σ το αγιον μη αν τα νε λησ απ ε μη

Αποδος μοι την αγαλλιασιν του σωτηριου
σ και πνευματι η γε μο νικω στη ριξον με

Διδαξω ανομους τας οδους σ' και ασεβεις

ε πι σε ε πιστρεψασι

Ρυσαι με εξ αι μα των ο Θε ος ο Θε ος της
σωτη ρι ι ας μα α γα λ ι α σε ται η γλωσ σα μα την δι
και ο συνηνσθ

Κυ ρι ε τα χει λη μου α νοι ξεις και το στο
μα μα α να γ γε λει την αι νεσινσθ

Οτι ει η θε λη σας θυ σι αν ε δω κα αν
λο καυ τω μα τα ουκ ευ δο κη σεις

Ηυ σι α τω Θε ω πνευ μα συν τε τριμ με νον
καρ δι αν συν τε τριμ με νην και τε τα πει νω με νην
ο Θε ος ουκ ε ξου δε νω σει

Αγα θυ νον Κυ ρι ε εν τη ευ δο κι α σστην
Σι ων και οι κο δο μη θη τω τα τει χη Ι ε ρθ σα
λημ

Το τε ευ δο κη σεις θυ σι αν δι και ο συ νη σα
να φο ραν και ο λο καυ τω μα τα

Το τε α νοι σθ σιν ε πι το θυ σι α στη ρι ον σθ

μο οσ χς και ε λε η σον με ο Θε ος

Δο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω Πνευ μα τι

Ται στων Α πο στο ολων πρε σβει αις ε λε η μον ε ξα λει

ψον τα πληθη των ε μων εγ κλη μα των

Και νυν και α ει και εις τους αι ω νας των αι ω νων

Α μην Ται στης Θε ο το ο κς πρε σβει αις ε λε η μον

ε ξα λει ψον τα πληθη των ε μων εγ κλη μα των

Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου, καὶ κατὰ τὸ πλήθος
τῶν οἰκτιρισμῶν σου

ε ξα λει ψον το α νο μη μα μς

Ανα στας ο Ι η σους α πο του τα φς κα θως προ

ει πεν ε δω κεν η μιν την αι ω νι ον ζω ην και

με γα ε λε ο ο ος

Σῶσον, ὁ Θεός, τὸν λαόν Σου... Κύριε, ἐλέησον (ιβ'). Ἐλέει καὶ
οἰκτιρμοῖς... Ἀμήν.

ΟΙ ΚΑΝΟΝΕΣ

Ὁ Ἀναστάσιμος καὶ ὁ τοῦ Μηναίου.

Ὡιδὴ α'. Ὁ Ἀναστάσιμος εἰς δ'.

Ποίημα Ἰωάννου τοῦ Δαμασκηνοῦ.

Ἦχος δ'. Ὁ εἰρμός.

Θαλάσσης τὸ ἐρυθραῖον πέλαγος, ἀβρόχοις ἰχνεσιν, ὁ παλαιὸς πεζεύσας Ἰσραήλ, σταυροτύποις Μωσέως χερσί, τοῦ Ἀμαλήκ τὴν δύναμιν, ἐν τῇ ἐρήμῳ ἐτροπώσατο.

Τροπάρια.

Στίχ. Δόξα τῇ ἀγία ἀναστάσει σου, Κύριε.

Ὑψώθης τὴν ἡμετέραν ἔκπτωσιν, ἐπανορθούμενος, ἐν τῷ ἀχράντῳ ξύλῳ τοῦ Σταυροῦ, τὴν ἐν ξύλῳ ἰώμενος, πανωλεθρίαν Δέσποτα, ὡς ἀγαθὸς καὶ παντοδύναμος.

Στίχ. Δόξα τῇ ἀγία ἀναστάσει σου, Κύριε.

Ἐν τάφῳ σωματικῶς, ἐν ἄδη δὲ μετὰ ψυχῆς ὡς Θεός· ἐν Παραδείσῳ δὲ μετὰ ληστοῦ, καὶ ἐν θρόνῳ ὑπῆρχες Χριστέ, μετὰ Πατρὸς καὶ Πνεύματος, πάντα πληρῶν ὁ ἀπερίγραπτος.

Θεοτοκίον.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ἀσπόρως τῷ τοῦ Πατρὸς βουλήματι, ἐκ θείου Πνεύματος, τὸν τοῦ Θεοῦ συνείληφας Υἱόν, καὶ σαρκὶ ἀπεκύησας, τὸν ἐκ Πατρὸς ἀμήτορα, καὶ δι' ἡμᾶς ἐκ σοῦ ἀπάτορα.

Καὶ τῶν Ἀγίων ὁ παρῶν. Ποίημα Θεοφάνους.

Ὡιδὴ α'. Ἦχος πλ. β'. Ὡς ἐν ἠπειρῳ.

Στίχ. Ἄγιοι τοῦ Θεοῦ, πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ἐν τῇ νυκτί με τοῦ βίου ὕπνῳ δεινῷ, συσχεθέντα πράξεις, μετανοίας πρὸς τὸ φῶς, ὁ Θεὸς ἐξέγειρον εὐχαῖς, τῶν Μαρτύρων σου Χριστέ ἵνα δοξάζω σε.

Στίχ. Ἄγιοι τοῦ Θεοῦ, πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ἀπὸ χειλέων σταζόντων τὸν γλυκασμόν, τῆς ἐνθέου γνώσεως, γλυκανθεὶς Ἀδριανέ, τὸν ἰὸν ἐξήμεσας τῆς πρίν, ἀγνωσίας ἀληθῶς θεομακάριστε.

Δόξα.

Ἀνατολῆς λαμπροτέραν ἠλιακῆς, τὴν ψυχὴν ὡς ἔχουσα, τῆς ἀθλήσεως πρὸς φῶς, συνωθεὶς ὁμόζυγον τὸν σόν, Ναταλία γυναικῶν τὸ ἐγκαλλώπισμα.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Τὸν σεαυτῆς δεξαμένη Δημιουργόν, ὡς αὐτὸς ἠθέλησεν, ἐξ ἀσπόρου σου γαστρός, ὑπὲρ νοῦν σαρκούμενον Ἀγνή, τῶν κτισμάτων ἀληθῶς ἐδείχθης Δέσποινα.

Ὡιδὴ γ'. Ὁ Ἀναστάσιμος.

Ἦχος δ'. Ὁ εἰρμός.

Εὐφραίνεται ἐπὶ σοί, ἡ Ἐκκλησία σου Χριστέ κράζουσα· Σύ μου ἰσχύς Κύριε, καὶ καταφυγὴ καὶ στερέωμα.

Τροπάρια.

Στίχ. Δόξα τῇ ἀγία ἀναστάσει σου, Κύριε.

Τὸ ξύλον τὸ τῆς ζωῆς, ἡ νοητὴ καὶ ἀληθὴς Ἄμπελος, ἐπὶ Σταυροῦ κρέμαται, πᾶσιν ἀμβροσίαν πηγάζουσα.

Στίχ. Δόξα τῇ ἀγία ἀναστάσει σου, Κύριε.

Ὡς μέγας ὡς φοβερός, ὡς τοῦ ἄδου καθελῶν φρύαγμα, καὶ ὡς Θεὸς ἀφθαρτος, νῦν σωματικῶς ἐξεγήγηρται.

Θεοτοκίον.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Σὺ μόνη τοῖς ἐπὶ γῆς, τῶν ὑπὲρ φύσιν ἀγαθῶν πρόξενος, Μήτηρ Θεοῦ γέγονας· ὅθεν σοι τὸ Χαῖρε προσάγομεν.

Καὶ τῶν Ἀγίων.

Ἦχος πλ. β΄. Οὐκ ἔστιν ἅγιος ὡς σύ.

Στίχ. Ἄγιοι τοῦ Θεοῦ, πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν.

Δεσμὰ φυγῶν εἰδωλικῆς, ματαιότητος Μάρτυς, συνεδέθης τῷ πόθῳ, τῆς ἀγάπης τοῦ Χριστοῦ· καὶ τοῖς δεσμοῖς τῶν αὐτοῦ, ἀθλοφόρων, χαίρων ἐκοινώνησας.

Στίχ. Ἄγιοι τοῦ Θεοῦ, πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν.

Μοχλῶ τὰ σκέλη σιδηρῶ, συνθλαττόμενοι πάντες, Ἀθλοφόροι Κυρίου, ἀσεβείας τὰ ὅστα, ὑπομονῆς τῷ μοχλῶ, καὶ ἀνδρείας, ὄντως συνετρίψατε.

Δόξα.

Πυρὶ ἀγάπης θεϊκῆς, τὴν ψυχὴν φλεγομένη, τοῦ συζύγου ἐξῆψας, τὸν ἔρωτα εἰς Χριστόν, τὸν πόθον τὸν τῆς σαρκός, Ναταλία, τέλεον μισήσασα.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Τοῦ θείου τόκου σου Ἀγνή, πᾶσαν φύσεως τάξιν, ὑπερβαίνει τὸ θαῦμα· Θεὸν γὰρ ὑπερφυῶς, συνέλαβες ἐν γαστρὶ, καὶ τεκοῦσα, μένεις ἀειπάρθενος.

Συναπτὴ μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·

Ὅτι σὺ εἶ ὁ Θεὸς ἡμῶν...

* * *

ΜΕΣΩΔΙΑ ΚΑΘΙΣΜΑΤΑ

Ἐκ τοῦ Μηναίου.

Ἦχος πλ. δ΄. Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον.

Τῶν Μαρτύρων τοῖς πόνοις περιπλακεῖς, καὶ ἀνδρείως τῇ πίστει καθοπλισθεῖς, προθύμως ἀνέθηκας, σεαυτὸν τῷ Κυρίῳ σου· καὶ τοῦ ἐχθροῦ κατέβαλες, τὸ θράσος τῇ χάριτι, Ἀδριανὲ παμμάκαρ, Χριστοῦ Μάρτυς ἔνδοξε· ὅθεν Ναταλία, ἐναθλοῦντα ὀρῶσα,

ἐπήλειφε λόγοις σε, σωτηρίοις πανεύφημε. Διὰ τοῦτο βοῶμέν σοι· Πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς ἐορτάζουσι πόθῳ, τὴν ἀγίαν μνήμην σου.

Δόξα. Καὶ νῦν. **Θεοτοκίον.**

Παναγία Παρθένε Μῆτερ Θεοῦ, τῆς ψυχῆς μου τὰ πάθη τὰ χαλεπά, θεράπευσον δέομαι, καὶ συγγνώμην παράσχου μοι, τῶν ἐμῶν πταισμάτων, ἀφρόνως ὧν ἔπραξα, τὴν ψυχὴν καὶ τὸ σῶμα, μολύνας ὁ ἄθλιος. Οἴμοι! τί ποιήσω, ἐν ἐκείνῃ τῇ ὥρᾳ, ἡνίκα οἱ Ἄγγελοι, τὴν ψυχὴν μου χωρίζουσιν, ἐκ τοῦ ἀθλίου μου σώματος; Τότε Δέσποινα βοήθειά μου γενοῦ, καὶ προστάτις θερμότατος· σὲ γὰρ ἔχω ἐλπίδα, ὁ δοῦλός σου ἄχραντε.

Συναπτὴ μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·

Σὺ γὰρ εἶ ὁ Βασιλεύς...

* * *

ΚΟΝΤΑΚΙΟΝ, ΟΙΚΟΣ, ΣΥΝΑΞΑΡΙΟΝ

Κοντάκιον καὶ Οἶκος τὰ Ἀναστάσιμα.

Κοντάκιον. Ἦχος δ΄. Ἐπεφάνης σήμερον.

Ὁ Σωτὴρ καὶ ῥύστης μου, ἀπὸ τοῦ τάφου, ὡς Θεὸς ἀνέστησεν, ἐκ τῶν δεσμῶν τοὺς γηγενεῖς, καὶ πύλας ἄδου συνέτριψε, *καὶ ὡς Δεσπότης, ἀνέστη τριήμερος.

Ὁ Οἶκος.

Τὸν ἀναστάντα ἐκ νεκρῶν, Χριστὸν τὸν ζωοδότην, τριήμερον ἐκ τάφου καὶ πύλας τοῦ θανάτου σήμερον συνθλάσαντα, τῇ δυνάμει τῇ αὐτοῦ, τὸν ἄδην τε νεκρώσαντα, καὶ τὸ κέντρον τοῦ θανάτου συντρίψαντα, καὶ τὸν Ἀδὰμ σὺν τῇ Εὐὰ ἐλευθερώσαντα, ὑμνήσωμεν πάντες οἱ γηγενεῖς, εὐχαρίστως βοῶντες αἶνον ἐκτενῶς· Αὐτὸς γὰρ ὡς ὁ μόνος κραταιὸς Θεὸς *καὶ Δεσπότης, ἀνέστη τριήμερος.

Συναξάριον.

Τῇ ΚΖ΄ τοῦ αὐτοῦ μηνὸς μνήμη τῶν ἀγίων Μαρτύρων Ἀδριανοῦ καὶ Ναταλίας, καὶ τῆς συνοδίας αὐτῶν.

Στίχ. Ἀδριανοῦ τέμνουσι χεῖρας καὶ πόδας
Χεῖρες πονηρῶν, ὧν φονοδρόμοι πόδες.

Ἐν τῷ βίῳ σύνευνος, ἐν δὲ τῷ πόλῳ
Ἀδριανῷ σύσκηνος ἡ Ναταλία.

Ἀδριανὸς τμήθη χεῖρας πόδας εἰκάδι ἕκτη.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ οἱ συναθλήσαντες τῷ Ἁγίῳ Ἀδριανῷ ξίφει τελειοῦνται.

Στίχ. Τέμνουσιν ἀνδρῶν εἰκοσιτριῶν ἄκρα,
Τὰ τετράκις τοσαῦτα χεῖρας καὶ πόδας.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ μνήμη τῶν ἁγίων Μαρτύρων Ἀττικοῦ καὶ Σισινίου· καὶ τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Ἰβιστίωνος.

Στίχ. Συσταδιοδρομοῦσιν Ἀθληταὶ δύο,
Εἴφους δραμόντες στάδιον κουφοδρόμῳ.

Τρυφθεὶς ὑσσώπῳ δακρῶν Ἰβιστίων,
Εὐθυμὸς εἰς ἄδακρυον χωρίον.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ μνήμη ἑτέρου Μάρτυρος Ἀδριανοῦ.

Στίχ. Ἀδριανὸν τμηθέντα κοσμήσει στέφος,
Ἐν τῇ μεγίστῃ τῶν στεφάνων ἡμέρᾳ.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ μνήμη τοῦ Ὁσίου Ἰωάσαφ, υἱοῦ Ἀβενῆρ τοῦ βασιλέως· καὶ μνήμη τοῦ πνευματικοῦ Πατρὸς αὐτοῦ Βαρολάμ.

Στίχ. Ζήλω τὰ βασίλεια παμβασιλέως
Ἦκησεν υἱὸς γηίνου βασιλέως.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ ὁ Ὁσῖος Τιθόης ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται.

Στίχ. Οὐκ εἶχεν, οἶμαι, σάρκα Τιθόης ὄλωσ·
Κὰν εἶχε, τήξας, οὐκ ἔα βρωσιν τάφῳ.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ἐν Ἁγίοις Πατρὸς ἡμῶν Μαξίμου Ἀρχιεπισκόπου Ἱεροσολύμων τοῦ Ὁμολογητοῦ.

Στίχ. Μάξιμος θύτης καὶ Μάρτυς τοῦ Κυρίου,
Διδούς Ἀὐτῷ πίστιν, ὀφθαλμοὺς καὶ χεῖρα.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τῶν Ὁσίων Ἀδριανοῦ Κτίτορος τῆς Μονῆς Ὀντρούσσωφ καὶ Κυπριανοῦ τῆς Σταροῖκα, τοῦ πρώην ληστοῦ.

Στίχ. Ἀνὴρ ἐφάνη κατ' ἐχθρῶν φιλομάρτυς,
Χύσας ἰδρωῶτα Ἀδριανὸς καὶ αἷμα.

«ὦ! τοῦ μεγέθους Δεσπότης εὐσπλαγχνίας!»,

Ὁ ἐκ τῶν ληστῶν Κυπριανὸς κηρύττει.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ Ὁσίου Ἀδριανοῦ τοῦ ἐν Οὐγκλιτς.

Στίχ. Ἀδρὸς τοὺς ἄθλους Ἀδριανὸς ἐφάνη,
Καὶ ἄδραν λαμβάνει ἐκ Κυρίου χάριν.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ἀνάμνησις τῆς Μετακομιδῆς τῆς θαυματουργοῦ εἰκόνοσ τῆς Παναγίας ἐκ Βλαδιμίρ εἰς Μόσχαν, καθ' ἣν παρὰ πᾶσαν ἐλπίδα διεσώθη αὕτη ἐκ τῆσ τῶν Μογγόλων ἐπιδρομῆσ ἐν ἔτει ,ατϚε' (1395).

Στίχ. Ἔσωσε λαὸν τοῦ Φιλανθρώπου Μήτηρ,
Λαὸν τῆσ Μόσχασ, ἡ Βλαδιμίρ τὸ κλέος.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τῆσ Ὁσίας Μαρίας τοῦ Ντιβιέγεβο, τῆσ κατὰ Χριστὸν σαλῆσ.

Στίχ. Ὦντως ἀγαθὴν μερίδα ἐξελέξω,
Εἰ καὶ σκληρὰν, Ντιβιέγεβο Μαρία.

*

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, τελευταία Κυριακῇ τοῦ μηνὸσ Αὐγούστου, Σύναξιν ἐπιτελοῦμεν πάντων τῶν Εὐρυτάνων Ἁγίων, ἧτοι τῶν

ἀθλήσει καὶ ἀσκήσει διαλαμψάντων Ἐνδόξων Νεομαρτύρων ὡς καὶ Ὁσίων Ἀνδρέου, Μιχαήλ, Δαμιανοῦ, Σεραφεῖμ Ἐπισκόπου Φαναρίου, Νικολάου, Κυπριανοῦ, Εὐγενίου, Ῥωμανοῦ, Γερασίμου, Κοσμᾶ τοῦ Ἰσαποστόλου, Ἰωάννου τοῦ ἐξ Ἀγαρηνῶν καὶ Ἀκακίου τοῦ Νέου.

Στίχ. Εὐρυτανία γέραιε σοὺς νιέας
Χριστὸν μεγαλύνοντας οἰκείοις πόνοις.

Ἐπι δὲ καὶ Σύναξις τῶν ἐπιτελεσθέντων ἐν διαφόροις καιροῖς θαυμάτων τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Ἰσιδώρου τοῦ Πηλουσιώτου ἐν τῷ αὐτοῦ τεμένει τῷ κειμένῳ ἐν τῇ Κώμῃ Ἄνω Κορακιάνα τῆς νήσου Κερκύρας.

Στίχ. Κηρύττουσα σὰ θαύματα ὕμνων μύροις
Κορακιάνα ῥαίνει σε, Ἰσίδωρε Πάτερ.

Ταῖς τῶν Ἀγίων σου πρεσβείαις, ὁ Θεός, ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

* * *

ΚΑΤΑΒΑΣΙΑΙ

Τῆς Ὑψώσεως τοῦ τιμίου Σταυροῦ

Ψάλλονται τῇ 1ῃ Αὐγούστου, ἀπὸ τῆς 6ης μέχρι τῆς 13ης Αὐγούστου καὶ ἀπὸ τῆς 24ης Αὐγούστου μέχρι τῆς 21ης Σεπτεμβρίου.

Ἦχος π̣δ̣ Γα ς

ὠδὴ α'

Σταυρον χαρᾶς Μωσῆς ἐπιευθείας ραβδὴν
την Ἐρυθρὰν διέτεμε τῷ Ἰσραήλ πεζουσάντην
την δεξιὰν ἐπιστρεπτικῶς Φαράω τοῖς ἀρμασὶ
κροτήσας ἠνώσεν ἐπιευρῆς διαγραψάστω
αἱ ἡττητὸν ὀπλον διὸ Χριστῷ ἁσωμένῳ
τῷ Θεῷ ἡμῶν ὁ τι δεδοξασταί

ὠδὴ γ'

Ἦχος π̣δ̣ Νη

Ραβδος εἰς τυυπον τῆς μυστηρίου παρὰ λαμ

βα νε ε ται τω βλα στω γαρ προ κρι νει ει τον ι ε
ρε ε α τη στει ρευ ου ση δε πρω ην εκ κλη σι α
νυν ε ξην θη η σε ξυ λον Σταυ ρου εις κρα τος και στε ρε ω
ω μα

ᾠδὴ δ' Ἦχος Γα ρ

Ε ι σα κη η κο α Κυ ρι ε της οι κο νο μι ι ας
σθ το μυ στη ρι ον κα τε νο η σα τα ερ γα σθ και ε
δο ξα σα σθ την θε ο τη τα

ᾠδὴ ε' Ἦχος Νη

Ω τρισμα κα ρι ι ζον ξυ υ υ λον εν ω ε τα
α α θη Χρι ζος ο βα σι λευς και Κυ ρι ος δι ου
πε πτω κεν ο ξυ λω α πα τη η σας το εν σοι δε λε
α σθεις Θε ω τω προ σπα γε εν τισα ρ κι τω πα ρε
χο ον τι την ει ρην ην ταις ψυ χαις η η μων

ᾠδὴ ς'

Ν ο τι ου θη ρο ος εν σπλα α αγ χνοις πα λα
μας Ι ω νας σταυ ρο ει δω σ δι εκ πε τα α σας

το σωτηριον παθος προδιετυυπασα
 φως ο οθεντρι ημερος εκδυστηνυπερκοσμι
 ον αναξασινυπεζωγραφηησεν τσασαρκιπρο
 σπαγεντος Χριστς ο ο τσ Θεου και τρι ημερωε
 γεεερσει τον κοοσμον φωτισαντος

ὠδή ζ'

Εκνονπροσταγμα τυραννδυσεβς
 λαξεκλονησε πνεοναπειλης και δυσφημι
 ιαασθεοστυγς ομωστρεις Παιδας εκειμα
 τωωωσεθυμοοσθηριωδης ουπυρβρομιον
 αλλαντηχντιδροσοβωλω Πνευμαατιπυρισυ
 νοντεςεψαααλλον ουπερυμνητος
 τωνπατερωνκαιημων Θεος ευλογητος ει

ὠδή η'

Αἰνοῦμεν, εὐλογοῦμεν, προσκυνοῦμεν τὸν Κύριον, ὑμνοῦντες
 καὶ ὑπερυψοῦντες αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ευλογειειτε Παιαιδες της Τριαδος ι
 σαριθμοιδημι οργον Πατερα Θεον υμνειει

τε τον συ γκα τα βαν τα Λο ο ο γον και το πυρ εις
 δρο ο σον με τα α ποι η σαν τα και υ περ υ ψα τε
 το πα α σι ζω ην πα ρε ε χον Πνε ευ μα πα να γι
 ον εις τας αι ω ω ω να α α ας

Ὁ διάκονος: Τὴν Θεοτόκον καὶ μητέρα τοῦ φωτός, ἐν ὕμνοις τιμῶντες μεγαλύνομεν.

Ἡ ΩΔΗ ΤΗΣ ΘΕΟΤΟΚΟΥ

Μεγαλύνει ἡ ψυχὴ μου τὸν Κύριον καὶ ἠγαλλίασε τὸ πνεῦμά μου ἐπὶ τῷ Θεῷ τῷ Σωτῆρι μου.

Την τι μι ω τε ραν των Χε ρου βιμ και εν δο ξο
 τε ραν α συ κρι τως των Σε ρα φιμ την α δι α φθο ρως
 Θε ον Λο ο γον τε κου σαν την ον τως Θε ο το κον σε ε
 μεγα λυ υ νο ο μεν

Ὅτι ἐπέβλεψεν ἐπὶ τὴν ταπείνωσιν τῆς δούλης Αὐτοῦ· ἰδοὺ γὰρ ἀπὸ τοῦ νῦν μακαριοῦσί με πᾶσαι αἱ γενεαί.

Την τι μι ω τε ραν των Χε ρου βιμ και εν δο ξο
 τε ραν α συ κρι τως των Σε ρα φιμ την α δι α φθο ρως
 Θε ον Λο ο γον τε κου σαν την ον τως Θε ο το κον σε ε
 μεγα λυ υ νο ο μεν

Ὅτι ἐποίησέ μοι μεγαλεῖα ὁ δυνατὸς καὶ ἅγιον τὸ ὄνομα Αὐτοῦ, καὶ τὸ ἔλεος Αὐτοῦ εἰς γενεὰν καὶ γενεὰν τοῖς φοβουμένοις

Αὐτόν.

Tην τιμιωτεραν των Χερουβιμ και ενδοξο
τεραν ασυγκριτως των Σεραφιμ την αδιαφθορωσ
Θεον Λογον τεκουσαν την οντως Θεοτοκον σεε
μεγαλυνοομεν

Ἐποίησε κράτος ἐν βραχίονι Αὐτοῦ, διεσκόρπισεν ὑπερηφάνους
διανοία καρδίας αὐτῶν.

Tην τιμιωτεραν των Χερουβιμ και ενδοξο
τεραν ασυγκριτως των Σεραφιμ την αδιαφθορωσ
Θεον Λογον τεκουσαν την οντως Θεοτοκον σεε
μεγαλυνοομεν

Καθεῖλε δυνάστας ἀπὸ θρόνων καὶ ὕψωσε ταπεινοὺς· πεινῶντας
ἐνέπλησεν ἀγαθῶν καὶ πλουτοῦντας ἐξαπέστειλε κενούς.

Tην τιμιωτεραν των Χερουβιμ και ενδοξο
τεραν ασυγκριτως των Σεραφιμ την αδιαφθορωσ
Θεον Λογον τεκουσαν την οντως Θεοτοκον σεε
μεγαλυνοομεν

Ἄντελάβετο Ἰσραὴλ παιδὸς Αὐτοῦ, μνησθῆναι ἐλέους, καθὼς
ἐλάλησε πρὸς τοὺς πατέρας ἡμῶν, τῷ Ἀβραάμ καὶ τῷ σπέρματι
Αὐτοῦ ἕως αἰῶνος.

Tην τιμιωτέραν των Χερουβιμ και ενδοξο
 τεραν συγκριτως των Σεραφιμ την αδιαφθορως
 Θεον Λοογον τεκουσαν την οντως Θεοτοκον σεε
 μεγαλυνοομεν
 ᾠδή θ'

Mυστικός εΙθεοτοκεεπαρδεισος α
 γεωργητως βλαστησασα Χριστον υφου τοτσαυ
 ρωηφοορον ενγηπεφυτρηται δε ενδρον
 διου νυν υψαμεενπροσκυνηντες αυτον
 σε μεγαλυνοομεν

Oδιαβρωσε ωστω ξυυυλωτω γενειπρο
 σγενομενος θανατος διασαρκατη ηρηγη
 ταισημερον της γαρ προμητορος ηπαγγενης κα
 ταραδιιαλελυται τωβλαστω της αγνης
 Θεομητορος ην πασαι αι Δυναμεις των ου
 ρανων μεγαλυνησιν

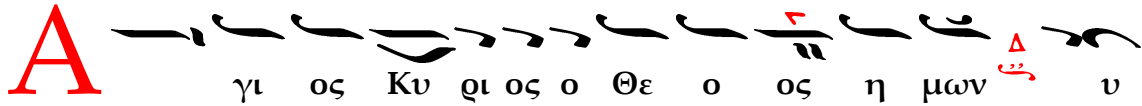
Συναπτή μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·

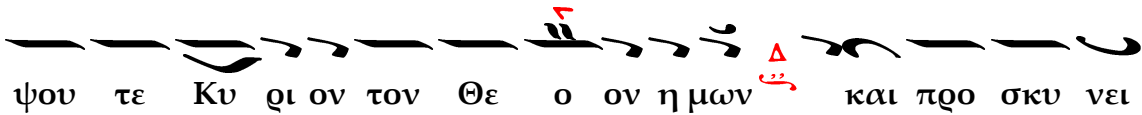
Ὅτι σὲ αἰνοῦσι πᾶσαι αἱ δυνάμεις...

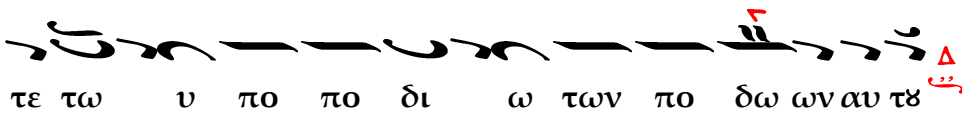
ΤΑ ΕΞΑΠΟΣΤΕΙΛΑΡΙΑ

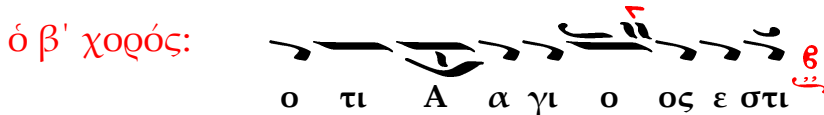
Ἦχος $\overline{\omega\omega}$ Δι-Ϟ

A (δίς)
γι ος Κυ ρι ος ο Θε ο ος ημων

A
γι ος Κυ ρι ος ο Θε ο ος η μων υ

ψου τε Κυ ρι ον τον Θε ο ον ημων και προ σκυ νει

τε τω υ πο πο δι ω των πο δω ων αυ τσ

ὁ β' χορός:
ο τι Α α γι ο ος ε στι

Ἀναστάσιμον Ἐξαποστειλᾶριον Β'.

Τὸν λίθον θεωρήσασαι, ἀποκεκλισμένον, αἱ Μυροφόροι, ἔχαιρον· εἶδον γὰρ νεανίσκον, καθήμενον ἐν τῷ τάφῳ· καὶ αὐτὸς ταύταις ἔφη· Ἴδου Χριστὸς ἐγήγερται, εἶπατε σὺν τῷ Πέτρῳ τοῖς Μαθηταῖς· Ἐν τῷ ὄρει φθάσατε Γαλιλαίας· ἐκεῖ ὑμῖν ὀφθήσεται, ὡς προεῖπε τοῖς φίλοις.

Καὶ τοῦ Μηναίου. **Ὅμοιον.**

Ἀδριανὸς ὁ πάνσοφος, καὶ ἀήττητος Μάρτυς, ὡς ἀθλητῶν ἐδραῖωμα, παρ' ἡμῶν δοξαζέσθω, σὺν τῇ σεπτῇ Ναταλίᾳ· τούτοις τε συνεκλάμπει, Μαρτύρων δῆμος ἅγιος, φάλαγξ τροπαιοφόρος· ὦν τὴν λαμπράν, ἐκτελοῦντες μνήμην τούτους ὑμνοῦμεν· καὶ γὰρ αὐτοὶ πρεσβεύουσι, τῷ Χριστῷ ὑπὲρ πάντων.

Θεοτοκίον.

Σὲ προστασίαν ἄμαχον, καὶ φρουρὰν Παναγία, καὶ σκέπην καὶ κραταίωμα, καὶ ἀπόρθητον τεῖχος, καὶ ἀρράγῃ σωτηρίαν, καὶ ὀχύρωμα θεῖον, ὁ κόσμος ἅπας κέκτηται, ἐν ἀνάγκαις ποικίλαις. Ἄλλ' ὦ Θεοῦ, τοῦ παμβασιλέως Μητρὸς καὶ δούλης, σῶζοις καμὲ τὸν δοῦλόν σου, ἐκ παντοίων κινδύνων.

ΑΙΝΟΙ

Ἦχος $\frac{4}{2}$ Πα Ϟ

Π^{B8} α σα πνο ο η αι νε σα τω ω το ον Κυ υ υ
 ρι ι ι ον^{B8} αι νει τε τον Κυ ρι ι ον εκ τω
 ω ων ου ου ρα α α νων αι νει ει τε α α αυ
 το ον εν τοις υ ψι ι ι στοις^{B8} σοι προ ε ε πει υ μνο
 ος τω Θε ε ε ω ω^ε

A^{B8} ι νει ει ει τε α αυ τον πα αν τες οι Α α αγ
 γε λοι οι α α αυ του^{B8} αι νει ει ει ει τε α αυ τον
 πασαι αι δυ να α α μει εις α α αυ του^{B8} σοι προ
 ε ε πει υ μνο ος τω Θε ε ε ω ω^ε

Ἡ Στιχολογία (Ψαλμοὶ ρμη', ρμθ')

A^{B8} ι νει τε αυ τον η λι ος και σε λη νη αι νει τε αυ
 τον παν τα τα α στρα και το φως^ε

A ι νει τε αυ τον οι ου ρα νοι των ου ρα νων^Δ
 και το υ δωρο το υ περ α νω των ου ρα νων³ αι νε
 σα τωσαν το ο νομα Κυ ρι ου^ε

O τι αυ τος ει πε και ε γε νηθησαν^Δ αυ τος
 ε νε τει λα το και ε κτισθησαν^ε

Εστησεν αυτα εις τον αιωνα και εις τον αιωνα
να ταιωνος προσταγμα εθετο και ου παρελευ
σεται

Αινειτε τον Κυριον εκ της γηης δρακοντες και πα
σαι αβυσσοι

Πυρ χαλαρα χιων κρυσαλλος πνευμαται γι
ιδος τα ποιοντα τον λογον αυτου

Τα οορη και παντες οι βουνοι ξυλα καρπο
φοορα και πασαι κεδροι

Ταθηρια και παντα τα κτηνη νεοροπετα και
πετεινα πτερωτα

Βασιλεις της γης και παντες λαοι αρχοντες και
παντες κριται γης

Νεανισκοι και παρθενοι προσβυτεροι μετα νε
ωτερων αινεσατωσαν το ονομα Κυρι
ου οτι υψωθη το ονομα αυτου μοοου

Η ε ξο μο λο γη σις αυ τς ε πι γης και ου

ρα νθ και υ ψω σει κε ρας λα ς αυ τς

Υ μνος πα σι τοις ο σι οις αυ τς τοις υι οις Ισ ρα

ηλ λα ω ε γγι ζον τι αυ τω

Α σα τε τω Κυ ρι ω α σμα και νον η αι νε

σις αυ τς εν Εκ κλη σι α ο σι ων

Ε υ φραν θη τω Ισ ρα ηλ ε πι τω ποι η σαν τι

αυ τον και οι Υι οι σι ων α γαλ λι α σθω σαν ε

πι τω βα σι λει αυ των

Α ι νε σα τω σαν το ο νο μα αυ του εν χο ρω

εν τυμ πα α νω και ψαλ τη ρι ι ω ψαλ λα τω σαν αυ

τω ω

Ο τι ευ δο κει ει Κυ ρι ος εν τω λα ω αυ τς και

υ ψω σει πρ α εις εν σω τη ρι α

Κ αυ χη η σον ται ο σι οι εν δο ξη και α γαλ

λι α σον ται ε πι των κοι των αυ των

Α ι υ ψ ω σεις τ ε Θε ου εν τω λα ρυγ γι αυ
των και ρομ φαι αι δι στομοι εν ταις χερ σιν αυτων

Τ ε ποι ησαι εκ δι κησιν εν τοις ε θνεσιν ε λεγ
μυς εν τοις λαοις

Τ ε δη ησαι τ ες βα σι λεις αυ των εν πε δαις και
τ ες εν δο ξ ες αυ των εν χει ρο πε δαις σι δη ραις

Στιχηρὰ Ἀναστάσιμα.

Τ ου ποι ησαι εν αυ τοις κρι μα εγγ ρα πτον δο ξα
αυ τη ε σται πα σι τοις ο σι οις αυ του

Ο Σταυ ρον υ πο μει νας και θα να τον και α να
στας εκ των νε κρων παν το δυ να με Κυ ρι ε δο ξα ζο
μεν σου την α να στασιν

Α ι νει τε τον Θε ον εν τοις Α γι οις αυ του
αι νει τε αυ τον εν στε ρε ω μα τι της δυ να
μεως αυ του

Ε ν τω Σταυ ρω σου Χρι στε της αρχαι αι ασ κα τα ρας
η λευ θε ρω σας η μας και εν τω θα να τω σου τον

την φυσιν η μων τυ ραν νη σαντα δι α βο λον κα
τηρ γη σας εν δε τη ε γερ σει σου χα ρας τα πα αν τα
ε πληρωσας δι ο βο ω με εν σοι ο α να στας εκ
των νε κρων Κυ ρι ε δο ξα σοι

Αι νει τε αυ τον ε πι ταις δυ να σταις αυ
του αι νει τε αυ τον κα τα το πλη θος της με
γα λω συ νης αυ του

Τω σω Σταυρω Χρι στε Σω τηρ ο δη γη σον η μας ε
πι ι την α λη θει αν σου και ρυ υσαι η μας των πα
γι δων του εκ θρου ο α να στας εκ των νε κρων α να στη
σον η μας πε σον τας τη α μαρ τι ι α εκ τει νας την
χει ρα σου φι λα αν θρω πε Κυ ρι ε τη προ σβει α των Α
γι ων σου

Αι νει τε αυ τον εν η χω σαλ πι γγος αι νει
τε αυ τον εν ψα λτη ρι ω και κι θα ρα

Των πα τρι κων σου κολ πων μη χω ρι σθεις μο νο γε

νε ες Λογε του Θε ου ηλθες ε πι γης δι α φι λαν
 θρω πι αν αν θρωπος γε νο μενος α τρε επτως και Σταυ
 ρον και θα να τον υ πε μει νας σα ρ κι ο α πα θης τη Θε
 ο τη τι α να στας δε εκ νε κρων α θα να σι αν πα ρε
 εσχες τω γε νει των αν θρωπων ως μο νος παν το δυ να μος

Καὶ τοῦ Μηναιίου, Στιχηρὰ Προσόμοια.

Ὡ τοῦ παραδόξου θαύματος. Ἦχος πλὴν Νη ς

Αἰ νει τε αυ τον εν τυ μπα νω και χο ρω αι νει
 τε αυ τον εν χορ δαισ και αι ορ γα νω

Α δρι α νε γεν ναι ο τα τε της τδ Δε σπο τδ
 φω νης πλη ρω της ε χρη μα τι σας κο σμι κην τε ρπνο τη
 τα α πο θε με νος α πα σαν και τον σταυ ρον επ
 ω ω μων α ρα με νος των πα θων τδ δ τδ κοι νω
 νος γε γο νας ε εν αμ φο τε ροις γαρ ω φθης
 ον τως δο κιμος ο θεν πι στοι ση με ρον γε ραι ρο μεν την
 θει αν μνη η μην σου

Αἰ νει τε αυ τον εν κυμ βα λοις ευ η χοις αι

νει τε αυ τον εν κυμ βα λοις α λα λαγ μη πα σα

πνο η αι νε σα τω τον Κυ ρι ον

A δρι α νε γεν ναι ο τα τε της τδ Δε σπο τδ

φω νης πλη ρω της ε χρη μα τι σας κο σμι κην τερ πνο τη

τα α πο θε με νος α πα σαν και τον σταυ ρον επ

ω ω μων α ρα με νος των πα θων τδ ε τδ κοι νω

νος γε γο νας ε εν αμ φο τε ροις γαρ ω φθης

ον τως δο κιμος ο θεν πι στοι ση με ρον γε ραι ρο μεν την

θει αν μνη η μην σου

Θ αυ μα στος ο θε ος εν τοις α γι ι οις αυ

του

A δρι α νε καρ τε ρο τα τε πε λα γει των αι κι

σμων συ νε χω σκυ μα τδ με νος πη δα λι ου χου σαν σε

σου την συν οικον ε σχη κας και προς γα λη η νης

ορ μον ι θυ νου σα τη α νω πο ο λει προ σε μ βι βα

ζα σαν ε εν η παν ευ φη με Μα ρ τυς αυ λι ζο με

νοσ υ περ η μων ^{Δι} πρεσβευε δε ο μεθα ^{Νη} των ευφη μδ εν

των σε ^ν

^χ τοις α γι οισ τοις εν τη γη αυ τδ ^ε ε θαν ^χ μα

στω σεν ο Κυ ρι ος ^ε

Μ ^{Πα} ε χρι δε σμων και στρε βλω σεων και των με λων εκ

^{Πα} κο πης ^ε καρ τε ρωσαν θι στα μενοι ^{Δι} τας ψυ χαστω κτισαντι

^{Πα} α πο δον τες ει λη φα τε ^ε την αι ω νι ι αν

ον τωσ α να παν σιν ^ε και την α γη η ρω μα κα ρι ο

τη τα ^{Νη} ω ω ης ε τυ χη τε ^{Πα} θει ας αν τι δο σεωσ

πα ρα Χρι στδ ^{Δι} Μα ρ τυ ρες παν εν δο ξοι ^{Νη} σε βα σμι ω ω

τα τοι ^ν

Δόξα. Ἐωθινὸν Β΄.

Ἦχος Δι-θ.

Δ ο ο ο ξα Πα α α τρι ι ι και Υι υι ω και Α

γι ι ω Πνε ε ευ μα τι ^Δ

Μ ε τα μν υ ρων προ σελ θου ου ου σαισ ταισ πε

ρι την Μα ρι α α α μ γυ ναι αι ξι ^Δ και δι α πο ο

ο ο ρου ου ου με ε ε ναι αις πως ε ε ε ε ε ε

σται αι α α αυ ταις τυ υ υ υ χει ει ει ει ει ει

ει ει ει ει ει τυ χει ει ν του ου ε ε φε ε του ου ου

ου ου ου ου ου ου ου ου ω ρα α α θη ο ο λι θος

με ε ε τηρ με ε νος και θει ος νε α α νι ι ι ι ας κα

τα στε ε ε ε λω ω ων τον θο ο ρυ υ βον αυ τω ω

ω ων τη ης ψυ υ υ χης η γερ θη γαρ φη η σιν

Ι η σου ους ο Κυ υ υ ρι ος δι ο κη η

η ρυ ξα α τε τοις κη η ρυ υ ξιν αυ του ου μα α

θη η η ταις εις την Γα λι λαι αι αι αν δρα α μει ει

ει ει ει ν και αι αι αι αι αι αι ο ο ο ο ο ο

ο ο ο ο ο και ο ψε ε σθαι Α αυ τον α να στα αν

τα α ε ε ε ε ε εκ νε ε κρω ω ων ως ζω ο

δο τη ην και αι Κυ υ υ ρι ι ι ι ον

Και νυν...

Ἦχος Δι-θ

περ ευ λο γη με ε νη υ παρχεις θε ο το

κε Παρ θε ε ε νε δι α γαρ τσ εκ σσ σαρκω
 θε εν τος ο α δησηχ μα λω τι ζαι ο Α δαμ α να
 κε κληται η κα τα ρα νε νε ε κρω ται η Ευ α
 η λευ θε ρω ται ο θα να τος τε θα να α τω ται και η
 μεις ε ζω ο ποι η θη μεν δι ο α νυ μνην τες βο
 ω ω μεν ευ λο γη τος Χρι ζος ο Θε ος η μων ο
 ου τως ευ δο κη σας δο ο ο ξα σοι

Καὶ εὐθὺς ψάλλεται εἰς τὸν ἦχον τῆς Κυριακῆς

Η ΜΕΓΑΛΗ ΔΟΞΟΛΟΓΙΑ

Δοξολογία Μανουήλ Πρωτοψάλτου.

Ἦχος Βου ξ

Δ ο ο ξα σοι τω δει ξαντι το φως δο ξα εν υ ψι
 στοις Θε ω και ε πι γης ει ρη η νη εν αν θρω ποις ευ δο
 κι ι α

Υ μνου ου μεν σε ευ λο γου μεν σε προ σκυ νου
 μεν σε δο ξο λο γου μεν σε ευ χα ρι στου μεν σοι δι α
 την με γα α λην σου δο ο ξαν

Κ υ ρι ε Βα σι λευ ε που ρα νι ε Θε ε Πα τερ παν

το κρα του Κυ ρι ε Υι ε μο νο γε νες Ι η σου

Χρι στε και Α γι ον Πνε ευ μα

Κυ ρι ε ο Θε ος ο αμ νος του Θε ου ο Υι ο ος

του Πα τρος ο αι αι ρων την α μαρτι ι αν του κο οσμου

ε λε η σον η μας ο αι αι ρων τας α μαρτι ι ας

του κο οσμου

Προ σδε ξαι την δε η σιν η μων ο κα θη μενος

εκ δε ξι ω ων του Πα τρος και ε λε η σον η μα ας

Οτι συ ει μο νος Α γι ος Συ ει ει μο νος Κυ ρι

ος Ι η σους Χρι στος εις δο ο ξαν Θε ου Πα τρος α μη

ην

Καθ ε κα στην η με ραν ευ λο γη σω Σε και αι

νε ε σω το ο νο μα α σου εις τον αι ω να και εις τον

αι ω να του αι ω νος

Κα τα ξι ι ω σον Κυ ρι ε εν τη η με ρα

τα αυτη α να μαρ τη τους φυ λα χθη ναι η μα ας

Ευλογητος ει Κυριε ο Θεος των πατε
ρων ημων και αι νετον και δεδοξα σμε εν ο
νομα σου εις τους αιωνας αμην

Γε εν οι το Κυριε το ελεος σου εφημας
καθαπερηλπισαμεν επισεε

Ευλογητος ει Κυριε ε εδιδαξο ον με τα δι
και ωματα σου (τρεις)

Κυριε καταφυγη γεννηθης ημιν εν
γενεα και γενεα εγω ειπα Κυριε ελε
ησον με ιασαι την ψυχη ην μου οτι ημαρτο ον
σοι

Κυριε προς σε κατεφυγον διδαξο ον με
του ποιειν το θελημα σου οτι συ ει ει ο Θε
ος μου

Οτι παρασσιπηγη ζωης εν τω φωτι
σου οψομεθα φως

Π α ρα τεινον το ε λε ο ος σου τοις γι νωσκου
σι ι σε

Α γι ος ο Θε ος Α γι ος Ι σχυ ρος Α γι ος α
θα να τος ε λε η σονη μα ας (τρεις)

Δ ο ξα Πα τρι ι και Υι ω και α γι ω Πνευμα τι

Κ αι νυν και α ει και εις τους αι ω νας των αι ω
νων α μη ην

Α γι ος α θα να τος ε λε η σονη μα ας

Αισματικόν.

Α α γι ο ος ο Θε ε ε ο ος Α α γι ο ος
Ι σχυ υ υ ρο ος Α α γι ι ος Α α θα α α α
να α α α τος ε ε λε η σο ον η η μα α α α

ας

Πέτρου Λαμπαδαρίου.

Σ η μερον σω τη ρι α τω κο σμω γε γονεν α σω
μεν τω α να σταν τι εκ τα α φου και αρ χη γω της ζω ης η
μων κα θε λων γαρ τω θα να α τω τον θα να τον το

 νι κος ε δω κεν η μι ιν και το μεγα ε λε ο ο ο ος

ΕΙΣ ΤΗΝ ΘΕΙΑΝ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑΝ

Ἦχος πλ' Νη ρ

 Κυ ρι ε Ε λε ε η σον

 Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον

 Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον

 Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον

 Κυ ρι ε Ε λε ε ε η η σον

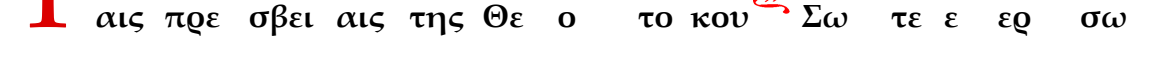
 Κυ ρι ε Ε λε ε ε ε η σον

Ἀντίφωνον Α΄. Ἦχος β΄. Ψαλμὸς ρβ΄ (102).

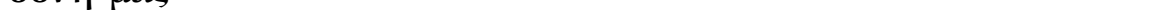
Ἦχος Δι ς

Στίχ. α΄. Εὐλόγει ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον, καὶ πάντα τὰ ἐντός μου τὸ ὄνομα τὸ ἅγιον αὐτοῦ.

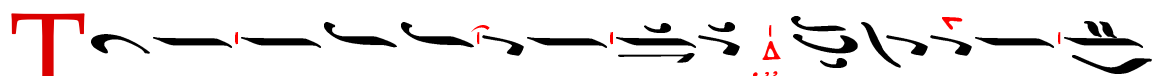

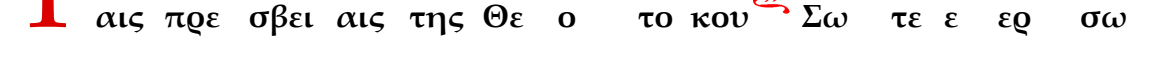
 Τ α ι ς π ρ ε σ β η ι ς τ η ς Θ ε ο τ ο κ ο υ Σ ω τ ε ε ε ρ σω

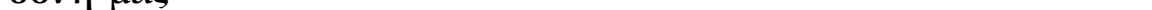
 σ ο ν η μ α ς

Στίχ. β΄. Εὐλόγει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον, καὶ μὴ ἐπιλανθάνου πάσας τὰς ἀνταποδόσεις αὐτοῦ.

 Τ α ι ς π ρ ε σ β η ι ς τ η ς Θ ε ο τ ο κ ο υ Σ ω τ ε ε ε ρ σω

 σ ο ν η μ α ς

Στίχ. γ΄. Κύριος ἐν τῷ οὐρανῷ ἠτοίμασε τὸν θρόνον αὐτοῦ, καὶ ἡ βασιλεία αὐτοῦ πάντων δεσπόζει.

Τ αἰς πρε σβει αἰς τῆς Θε ο το κου Σω τε ε ερ σω

σονη μας

Στίχ. δ'. Εὐλογεῖτε τὸν Κύριον, πάντα τὰ ἔργα αὐτοῦ, ἐν παντὶ τόπῳ τῆς δεσποτείας αὐτοῦ.

Τ αἰς πρε σβει αἰς τῆς Θε ο το κου Σω τε ε ερ σω

σονη μας

Δόξα. Καὶ νῦν.

Τ αἰς πρε σβει αἰς τῆς Θε ο το ο κου Σω τερ σω

σον η μα α σ

Ἀντίφωνον Β'. Ἦχος β'. Ψαλμὸς ρμε' (145).

Στίχ. α'. Αἶνει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον· αἰνέσω Κύριον ἐν τῇ ζωῇ μου· ψαλῶ τῷ Θεῷ μου ἕως ὑπάρχω.

Σ ω σον η μα ας Υι ε ε Θε ου ο α να ς ας

εκ νε κρων ψαλλον τας σοι αλλη λη ς ι α

Στίχ. β'. Μακάριος, οὗ ὁ Θεὸς Ἰακώβ βοηθὸς αὐτοῦ, ἡ ἐλπίς αὐτοῦ ἐπὶ Κύριον τὸν Θεὸν αὐτοῦ.

Σ ω σον η μα ας Υι ε ε Θε ου ο α να ς ας

εκ νε κρων ψαλλον τας σοι αλλη λη ς ι α

Στίχ. γ'. Τὸν ποιήσαντα τὸν οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν, τὴν θάλασσαν καὶ πάντα τὰ ἐν αὐτοῖς.

Σ ω σον η μα ας Υι ε ε Θε ου ο α να ς ας

εκ νε κρων ψαλλον ταςσοι αλλη λθ 8 ι α

Στίχ. δ'. Βασιλεύσει Κύριος εἰς τὸν αἰῶνα, ὁ Θεός σου, Σιών, εἰς γενεάν καὶ γενεάν.

Σ ω σον η μα ας Υι ε ε Θε ου ο α να ρας

εκ νε κρων ψαλλον ταςσοι αλλη λθ 8 ι α

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι.

Κ αι νυν και α ει καιεις τες αι ω ναςτωναι ω νων

α μην

Ο Μο νο γε νης Υι ος και Λο γος τς Θε ου α θα

νατος υ πα αρχων και κα τα δε ξα με νος δι α

την η με τε ραν σωτη ρι αν σαρκω θη ναι εκ της

α γι ας Θε ο το ο κου και α ει παρ θε ν8 Μα

ρι ι ας α τρεπτως ε νανθρω πη σας σταυ ρω θεις τε

Χρι στε ο Θε ος θα να τω θανα τον πα τη η σας εις

ων της α γι ας Τρι α α α δος συν δο ξα ζο ο

με νος τω Πα τρι και τω Α γι ω Πνε ευ μα τι σω

σον η μα α ας

Ἀντίφωνον Γ'. Ψαλμὸς ριζ' (117).

Ἦχος Δι-θ.

Στίχ. α'. Ἐξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ, ὅτι ἀγαθός, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.

Το φαι δρον της Α να στα σεως κη ρυ γμα εκ του Αγ γε
λου μα θουσαι αι του Κυ ρι ου μα θη τρι αι και την προ
γο νι κην α πο φα σιν α πο ρι ι ψα σαι τοις Α
πο στο λοις καν χω με ναι ε λε γον ε σκυ λευ ται ο θα
να τος η γε ρ θη Χρι στος ο Θε ος δω ρου με νος τω
κο σμω το με γα ε λε ος

Στίχ. β'. Εἰπάτωσαν δὴ πάντες οἱ φοβούμενοι τὸν Κύριον, ὅτι ἀγαθός, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.

Το φαι δρον της Α να στα σεως κη ρυ γμα εκ του Αγ γε
λου μα θουσαι αι του Κυ ρι ου μα θη τρι αι και την προ
γο νι κην α πο φα σιν α πο ρι ι ψα σαι τοις Α
πο στο λοις καν χω με ναι ε λε γον ε σκυ λευ ται ο θα
να τος η γε ρ θη Χρι στος ο Θε ος δω ρου με νος τω
κο σμω το με γα ε λε ος

Στίχ. γ'. Αὕτη ἡ ἡμέρα, ἣν ἐποίησεν ὁ Κύριος· ἀγαλλιασώμεθα καὶ εὐφρανθῶμεν ἐν αὐτῇ.

Το φαι δρον της Α να στα σεως κη ρυ γμα εκ του Αγ γε

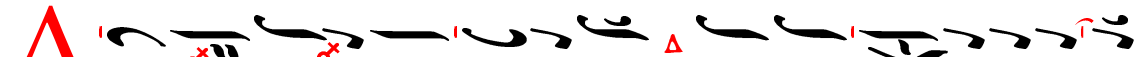

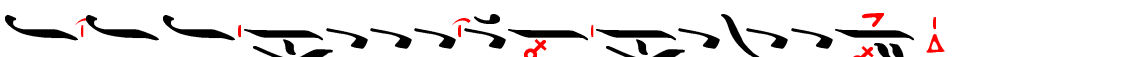

 λου μα θουσαι αι του Κυ ρι ουμα θη τρι αι ⁶ και την προ

 γο νι κην α πο φα σιν α πορ ρι ι ψα σαι τοις Α

 πο στο λοις καυ χω με ναι ε λε γον ⁶ ε σκυ λευ ται ο θα

 να τος η γερ θη Χρι στος ο Θε ος δω ρου με νος τω

 κο σμω το με γα ε λε ο ο ος ^Δ

ΜΙΚΡΑ ΕΙΣΟΔΟΣ

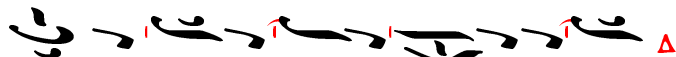
Εισοδικόν. Ἦχος β΄.

(Ἐὰν εἰσοδεύουν πολλοὶ ἱερεῖς, ψάλλουν αὐτοὶ τὸ εἰσοδικόν).

Ἦχος Δι-θ

 ε ευ τε προ σκυ νη σω μεν ^Δ και προ σπε ε σω ω μεν

 Χρι στω ω ω ω ⁷ σω σον η μα ας Υι ε ε Θε ου ^Δ

 ο α να στα α α ας εκ νε κρω ω ω ω ⁷ ^Δ

ὁ β' χορός:

 ψαλλον τας σοι αλλη λη λη σι α ^Δ

Τὸ ἀναστάσιμον ἀπολυτίκιον.

(ψάλλεται ὑπὸ τῶν ἱερέων, ἐὰν τελεῖται συλλεΐτουργον)

Ἦχος Δι-θ

Tο φαι δρον της Α να στα σεως κη ρυ γμα εκ του Αγ γε

 λου μα θουσαι αι του Κυ ρι ουμα θη τρι αι ⁶ και την προ

 γο νι κην α πο φα σιν α πορ ρι ι ψα σαι τοις Α

πο στο λους και χω με ναι ε λε γον ε σκυ λευ ται ο θα
να τος η γε ρ θη Χρι στος ο Θε ος δω ρου με νος τω
κο σμω το με γα ε λε ος

Τὸ Ἀπολυτίκιον τῶν Ἁγίων.

Θείας πίστεως. Ἦχος Γα ϕ

Α να φαι αι ρε τον ολ βον η γη σω την σω
τη η ρι ον πι σιν τρι σμα καρ κα τα λι πων την πα
τρω ω αν α α σε βει ει αν και τω Δε σπο τη κατ ι ιχ
νος ε πο με νος κα τε πλσ τισ θης εν θε ε οισ χα α ρι
σμα α σιν Α δρι α νε εν δο ξε Χρι ζον τον Θε ον ι κε
τευ ε σω θη ναι τας ψυ χα ας η η μων

Εἶτα τὸ τοῦ Ἁγίου τοῦ Ναοῦ.

Ἦχος Γα ρ

Α γι οι Α να ρ γυ ροι και αι θα αυ μα του ρ γοι
ε πι σκε ε ψα σθε τας ασ θε νει ας η μων
αν ε λα βε τε δω ρε α αν δο ο τε η μιν

Κοντάκιον

τοῦ Γενεσίου τῆς ὑπεραγίας Θεοτόκου.

(Ψάλλεται ἀπὸ κδ' Αὐγούστου ἕως ιβ' Σεπτεμβρίου πλὴν τῆς λα' Αὐγούστου καὶ τῆς α' καὶ ζ' Σεπτεμβρίου).

Ἦχος δ'. Αὐτόμελον.

Ἦχος Δι-θ

Iω α κειμ και Αν να ο νει δι σμ α τε κνι ας
και Α δαμ και Ευ α εκ της φθο ρας τ ε θα να τ ε η λευ
θε ρω θησαν α χραντε εν τη α γι α γε ννη η σεισ
αυ την ε ορ τα ζει και ο λα ο ος σ ε νο χης
των πται σμα των λυ τρω θεις εν τω κρα ζειν σοι η στει ρα
τι κτει την Θε ο το κον και τρο φον της ζω ης η μω
ω ων

ΤΡΙΣΑΓΙΟΣ ΥΜΝΟΣ

Ἦχος Δι-θ

A α γι ι ο ο ος ο ο ο Θε ο ο ο ος
α α γι ι ο ο ος ι ι ι σχυ ρο ο ο ος α α γι
ι ος α θα α να τος ε λε ε ε η σο ο ον η
μα ας

Τό τρίτον.

A γι ος ο Θε ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο
ο ο ος α γι ος ι σχυ ρο ο ο ο ος α α γι ι ος
α θα α να τος ε λε ε ε η σο ο ον η μα

ας

Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και α γι ω Πνε ευ μα τι

Κ αι νυν και α ει και εις τους αι ω νας των αι ω

νων α μην

Α α γι ι ος α θα α να τος ε λε ε ε η

σο ο ον η μα ας

Δ υ να α α μισ Α γι ος ο Θε ο ο ο ο ο

ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ος α γι ος ι σχυ

ρο ο ο ο ος α α α α α α α α α α γι

ι ι ος α θα α να α α το ο ο ος ε λε ε

η η σον η η μα ας

Δύναμις τοῦ βήματος.

Ἦχος Δι-θ

Α α α α γι ι ι ι ι ο ο ο ο

ο ος ο ο ο ο ο ο Θε ε ο ο ο ο ο ος

Α α α α γι ι ι ι ι ο ο ο ο

ο ος ι ι ι ι ι ι σχυ υ ρο ο ο ο ο ος

A α α α α α α γι ι ι α α γι ι ι

ος Α α α α θα α α α α α α α α α

α α γα α α λια α α θα α να το ο ο ο ο ο

ο ος

E ε ε ε λε ε ε η σο ο ο ο ο ο ο ν η η

μα ας

Δύναμις Ἰωάννου Παλάση. Ἦχος Δι-θ

N ε ε Δυ υ υ υ να α α α δυ υ να α α

μις

A α α α α α α γα α α α α

α α α α α α α α γι ι ι ι ι ι ι ι

ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι Α α γι ι ι ο

ο ο ο ο ο ο ος ο ο ο ο Θε ε ε ε ε

ε λια ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

ο ο Θε ε ε ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο

ος

Α ^{Δι} α α α α α α ρα α α α ^{Ζι} α
α α α α α α α α α α γι ι ι ι ι ι ι
^{Νη} ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι Α α γι ι ι ο
^Μ ο ο ο ο ο ο ος ^{Δι} Ι ι ι ι σχυ υ υ υ υ
υ ^{Ζι} ρυ υ υ υ υ υ υ υ υ υ χυ υ υ υ
Ι ι σχυ υ υ ρο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο

^{Δι} ος

Α ^{Δι} α α α α α α α α α α α α α α α
α α α α γι ι ι ι ος ^{Ζι} Α θα α α α α α α α α
α α α α α α α α α ^{Ζι} Α θα α α α α α α α α

^{Δι} να α α το ος

Ε ε ε ε λε ε ε ε ε ε η ^{Ζι} Ε λε ε
η η η σο ο ο ο ο ο ο ο ο η η η η η μα
α α ας ^{Δι}

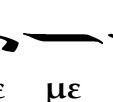

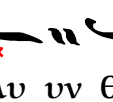
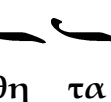

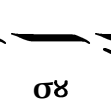
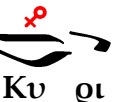
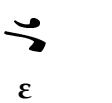

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ

Κυριακής ΙΓ' εβδομάδος ἐπιστολῶν.
Προκείμενον καὶ Ἀλληλουΐα τοῦ ἤχου.
Προκείμενον. ᾠχος δ'. (Ψαλμὸς ργ').

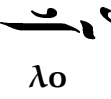

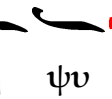
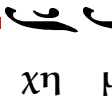

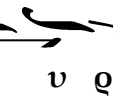

Ως ἐμεγαλύνθη τὰ ἔργα σου, Κύριε· πάντα ἐν σοφίᾳ ἐποίησας.

Στίχ. Εὐλόγει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον · Κύριε ὁ Θεός μου, ἐμεγαλύνθησ σφόδρα.

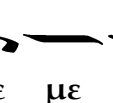

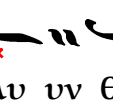
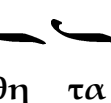

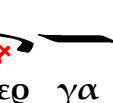
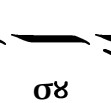
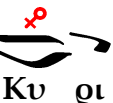

Ἦχος Βου

Ω

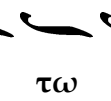
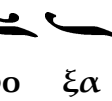
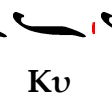
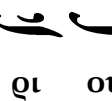

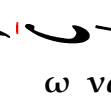
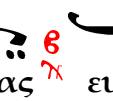

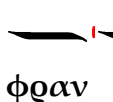
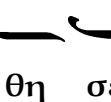

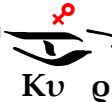
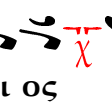
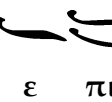

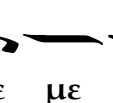

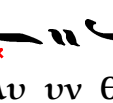
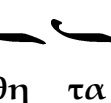

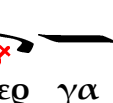
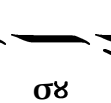
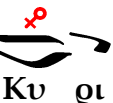
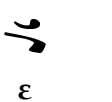

Ω

Ω

Πρὸς Κορινθίους Α΄ Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ Ἀνάγνωσμα.

(1C' 13-24)

Ἀδελφοί, γρηγορεῖτε, στήκετε ἐν τῇ πίστει, ἀνδρίζεσθε, κραταιοῦσθε. Πάντα ὑμῶν ἐν ἀγάπῃ γινέσθω. Παρακαλῶ δὲ ὑμᾶς, ἀδελφοί· οἶδατε τὴν οἰκίαν Στεφανᾶ, ὅτι ἐστὶν ἀπαρχὴ τῆς Ἀχαΐας καὶ εἰς διακονίαν τοῖς ἁγίοις ἔταξαν ἑαυτούς· ἵνα καὶ ὑμεῖς ὑποτάσσησθε τοῖς τοιούτοις καὶ παντὶ τῷ συνεργοῦντι καὶ κοπιῶντι. Χαίρω δὲ ἐπὶ τῇ παρουσίᾳ Στεφανᾶ καὶ Φουρτουνάτου καὶ Ἀχαϊκοῦ, ὅτι τὸ ὑμῶν ὑστέρημα οὗτοι ἀνεπλήρωσαν· ἀνέπαυσαν γὰρ τὸ ἐμὸν πνεῦμα καὶ τὸ ὑμῶν. Ἐπιγινώσκετε οὖν τοὺς τοιούτους. Ἀσπάζονται ὑμᾶς αἱ ἐκκλησίαι τῆς Ἀσίας.

Ἀσπάζονται ὑμᾶς ἐν Κυρίῳ πολλὰ Ἀκύλας καὶ Πρίσκιλλα σὺν τῇ κατ' οἶκον αὐτῶν ἐκκλησίᾳ. Ἀσπάζονται ὑμᾶς οἱ ἀδελφοὶ πάντες. Ἀσπάσασθε ἀλλήλους ἐν φιλήματι ἀγίῳ. Ὁ ἀσπασμὸς τῇ ἐμῇ χειρὶ Παύλου. Εἴ τις οὐ φιλεῖ τὸν Κύριον Ἰησοῦν Χριστόν, ἦτω ἀνάθεμα. Μαρὰν ἀθά. Ἡ χάρις τοῦ Κυρίου Ἰησοῦ Χριστοῦ μεθ' ὑμῶν. Ἡ ἀγάπη μου μετὰ πάντων ὑμῶν ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ ἀμήν.

Ἀλληλούϊα (γ'). ᾠχος δ'. (Ψαλμὸς μδ').

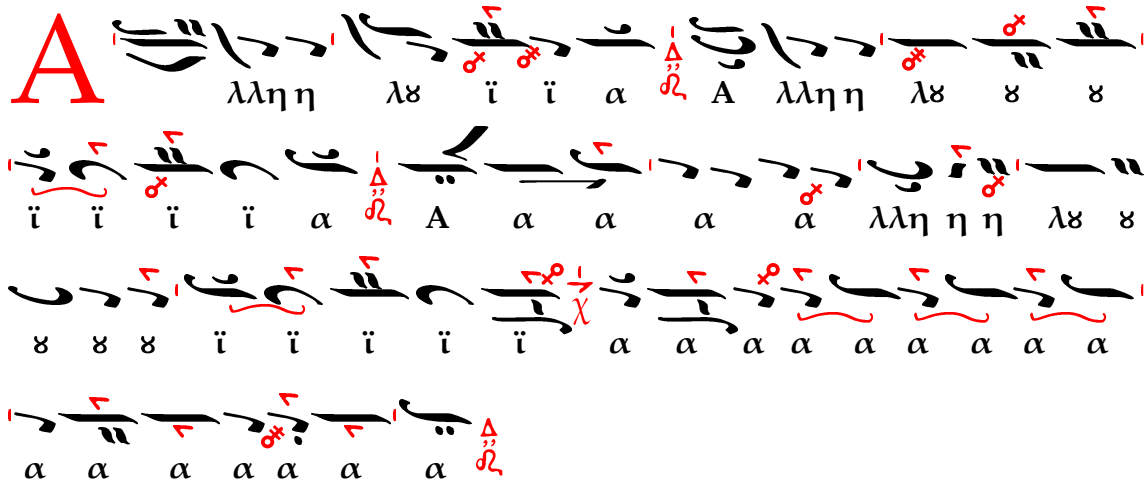
ᾠχος Δι

Α λληη λϑ ι̇ ι̇ α Δ A λληη λϑ ϑ ϑ
ι̇ ι̇ ι̇ ι̇ α Δ A α α α α α λληηη λϑ ϑ
ϑ ϑ ϑ ι̇ ι̇ ι̇ ι̇ α Δ

Χ Π ε ρι ζω σαι την ρομ φαι αν σ ε πι τον μη ρον
σδ δυνα τε τη ω ραι ο τη τι σ και τω κα α
α αλ λει ει ει ει σ Δ

Α λληη λϑ ι̇ ι̇ α Δ A λληη λϑ ϑ ϑ
ι̇ ι̇ ι̇ ι̇ α Δ A α α α α α λληηηη λϑ ϑ
ϑ ϑ ϑ ι̇ ι̇ ι̇ ι̇ α Δ

Χ Ε ν τει νον και κα τευ ο δα και βα σι λευ ε ε
νε κεν α λη θει ασ και πρα ο τη τος και δι και αι
ο σου υ υ νης Δ

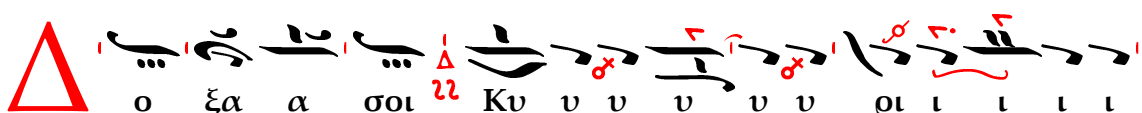
ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ

Κυριακῆς ΙΓ' Ματθαίου

Ἐκ τοῦ κατὰ Ματθαῖον (κα' 33-42).

Εἶπεν ὁ Κύριος τὴν παραβολὴν ταύτην· ἄνθρωπος τις ἦν οἰκοδεσπότης, ὅστις ἐφύτευσεν ἀμπελῶνα καὶ φραγμὸν αὐτῷ περιέθηκε καὶ ὠρυξεν ἐν αὐτῷ ληνὸν καὶ ὠκοδόμησεν πύργον, καὶ ἐξέδοτο αὐτὸν γεωργοῖς, καὶ ἀπεδήμησεν. Ὅτε δὲ ἤγγισεν ὁ καιρὸς τῶν καρπῶν, ἀπέστειλε τοὺς δούλους αὐτοῦ πρὸς τοὺς γεωργοὺς λαβεῖν τοὺς καρποὺς αὐτοῦ. Καὶ λαβόντες οἱ γεωργοὶ τοὺς δούλους αὐτοῦ ὃν μὲν ἔδειραν, ὃν δὲ ἀπέκτειναν, ὃν δὲ ἐλιθοβόλησαν. Πάλιν ἀπέστειλεν ἄλλους δούλους πλείονας τῶν πρώτων, καὶ ἐποίησαν αὐτοῖς ὡσαύτως. Ὑστερον δὲ ἀπέστειλε πρὸς αὐτοὺς τὸν υἱὸν αὐτοῦ λέγων· ἐντραπήσονταί τὸν υἱόν μου. Οἱ δὲ γεωργοὶ ἰδόντες τὸν υἱὸν εἶπον ἐν ἑαυτοῖς· οὗτός ἐστιν ὁ κληρονόμος· δεῦτε ἀποκτείνωμεν αὐτὸν καὶ κατάσχωμεν τὴν κληρονομίαν αὐτοῦ. Καὶ λαβόντες αὐτὸν ἐξέβαλον ἔξω τοῦ ἀμπελῶνος καὶ ἀπέκτειναν. Ὅταν οὖν ἔλθῃ ὁ κύριος τοῦ ἀμπελῶνος, τί ποιήσει τοῖς γεωργοῖς ἐκείνοις; Λέγουσιν αὐτῷ· Κακοὺς κακῶς ἀπολέσει αὐτούς, καὶ τὸν ἀμπελῶνα ἐκδώσεται ἄλλοις γεωργοῖς, οἵτινες ἀποδώσουσιν αὐτῷ τοὺς καρποὺς ἐν τοῖς καιροῖς αὐτῶν. Λέγει αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς· Οὐδέποτε ἀνέγνωτε ἐν ταῖς γραφαῖς, λίθον ὃν ἀπεδοκίμασαν οἱ οἰκοδομοῦντες, οὗτος ἐγενήθη εἰς κεφαλὴν γωνίας· παρὰ Κυρίου ἐγένετο αὕτη, καὶ ἔστι θαυμαστὴ ἐν ὀφθαλμοῖς ἡμῶν;

Ἦχος ἰ̇ Δι̇ Ϸ

ε ε ε ε ε ε δ ο ο ο ο ο ο ο ξ α α σοι οι οι
 οι

ΧΕΡΟΥΒΙΚΑ ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ ΠΕΤΡΟΥ ΛΑΜΠΑΔΑΡΙΟΥ

Τῆ Τετάρτῃ.

Ἦχος Δι

Ο ι τα α α α α α α χε ε ε ε ε ε ε
 ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ρ θ θ θ θ
 θ θ βι ιμ μυ υ υ σι ι ι ι μυστι κω ω ως
 Πα Δι
 ει κο νι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι
 ζο ει κο νι ζον τε ε ε ε ε ε ες και αι αι αι αι
 Νη Δι
 αι αι αι τη η η η η η η η η ζω ο ο ποι
 Πα
 οι οι οι οι οι οι οι ζω ο ποι ω ω ω ω ω ω
 Δι
 ω τρι ι α α α α α α α α α α α α
 Πα Δι
 α α α α τρι α α δι ι ι ι ι ι ι τον τρι ι
 Πα
 σα α α α α α α γι ι ι ι ι ι ι
 Νη Κε
 ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ον υ υ υ υ υ υ
 Μ Δι
 υ μνο ο ον προ σα α α α α α υ μνον

προ ο ο σα α α α α α α α α α α α
 δο ο ο υ μνο ον προ σα α δο ον τε ε ε ε ε ε
 ε ε ες πα σα αν τη ην βι ω ω τι ι κη η η η
 ην α πο θω ω ω ω με θα με ε ε ε ε ε
 ρι μνα α α α α α αν
Ω ς τον Βα σι ι λε ε ε χε ε ε χε ε ε
 ε βα σι ι λε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε χε ε
 ε ε βα α σι λε ε α α α α α α α των
 ο ο ο ο λων υ υ υ υ πο δε ε ξο ο ο ο ο
 με ε ε νοι οι
Τ αι αι αις α α α γγε ε ε ε ε λι ι ι ι
 ι ι ι ι ι α γγε λι και αι αι αι αι αις α
 ο ρα α α α α τω ως δο ρυ φο ο ρα ρ ρ
 ρ με νον τα α α α α ξε ε ε ε ε ε τα α ξε
 σι ι ι ι ι ι ι ιν Α λλη η λ ρ ρ ρ ι ι ι
 α α α α α α α α α α α α α α α

Ἐξήγησις Ἰωάννη Ἀρβανίτη.

(C) 2009 Ιωάννης Αρβανίτης. Έπιτρέπεται ελεύθερα ή χρήση στις Ίερές Ακολουθίες τής Ἐκκλησίας. Για κάθε ἄλλη χρήση ἀπαιτεῖται ἡ ἄδεια τοῦ ἐξηγητοῦ.

Λειτουργικά παρ' ἐμοῦ Ἰωάννου, Ἦχος Δι

Κυριε Ελεεε ηησον

Κυριε Ελεε ηησον

Κυριε Ελεεε ηησον

Κυριε Ελεεε ηησον

Παρασχ Κυυριε

Παραασχ Κυυριε

Παραασχ Κυυυριε

Παρασχ Κυυριε

Παραασχ Κυυυριε

Παραασχ Κυυυριε

Καιτωπνευματισ

Σοιοι Κυριε

καὶ ἄλλως:

Σοι Κυριιιεεε

Α γα πη η σω σε Κυ υ ρι ε η ι σχυ
υ υς μϛ Κυ ρι ο ος σε ρε ε ω ω μα α α
μϛ και κα τα φυ γη η μϛ και ρυ υ ση ης μϛ
Π α τε ε ρα Υι ον και Α γι ον Πνε ε ε
ευ μα Τρι α दा ο ο μο ϝ ϝ ϝ σι ι ο
ον και α χω ω ρι ι ζον

Τὸ Σύμβολον τῆς πίστεως.

Πιστεύω εἰς ἓνα Θεόν, Πατέρα, παντοκράτορα, ποιητὴν οὐρανοῦ καὶ γῆς, ὁρατῶν τε πάντων καὶ ἀορατῶν. Καὶ εἰς ἓνα Κύριον Ἰησοῦν Χριστόν, τὸν Υἱὸν τοῦ Θεοῦ τὸν μονογενῆ, τὸν ἐκ τοῦ Πατρὸς γεννηθέντα πρὸ πάντων τῶν αἰώνων· φῶς ἐκ φωτός, Θεὸν ἀληθινὸν ἐκ Θεοῦ ἀληθινοῦ, γεννηθέντα, οὐ ποιηθέντα, ὁμοούσιον τῷ Πατρὶ, δι' οὗ τὰ πάντα ἐγένετο. Τὸν δι' ἡμᾶς τοὺς ἀνθρώπους καὶ διὰ τὴν ἡμετέραν σωτηρίαν κατελθόντα ἐκ τῶν οὐρανῶν καὶ σαρκωθέντα ἐκ Πνεύματος ἀγίου καὶ Μαρίας τῆς Παρθένου καὶ ἐνανθρωπήσαντα. Σταυρωθέντα τε ὑπὲρ ἡμῶν ἐπὶ Ποντίου Πιλάτου καὶ παθόντα καὶ ταφέντα. Καὶ ἀναστάντα τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ κατὰ τὰς Γραφάς. Καὶ ἀνελθόντα εἰς τοὺς οὐρανοὺς καὶ καθεζόμενον ἐκ δεξιῶν τοῦ Πατρὸς. Καὶ πάλιν ἐρχόμενον μετὰ δόξης κρῖναι ζῶντας καὶ νεκρούς, οὗ τῆς βασιλείας οὐκ ἔσται τέλος. Καὶ εἰς τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον, τὸ Κύριον, τὸ ζωοποιόν, τὸ ἐκ τοῦ Πατρὸς ἐκπορευόμενον, τὸ σὺν Πατρὶ καὶ Υἱῷ συμπροσκυνούμενον καὶ συνδοξαζόμενον, τὸ λαλῆσαν διὰ τῶν προφητῶν. Εἰς μίαν, ἀγίαν, καθολικὴν καὶ ἀποστολικὴν Ἐκκλησίαν. Ὁμολογῶ ἓν βάπτισμα εἰς ἄφεσιν ἁμαρτιῶν. Προσδοκῶ ἀνάστασιν νεκρῶν καὶ ζωὴν τοῦ μέλλοντος αἰῶνος. Ἀμήν.

Ε λε ον ει ρη η νης θυ σι αν αι

νε ε ε σε ε ως

Κ αι με τα τῆ πνε ευ μα το ο ο ος οσ

Ε χο μεν προ ος τον Κυ υ υ ρι ι ον

Α ξι ον και δι ι και ι ον και ἄλλως

Α α ξι ι ο ον και δι ι και ι ον

Α γι ος Α γι ος Α γι ος Κυ υ ρι ος Σαβ

βα ωθ πλη η ρησ ο ς ρα νος και η γη της δο ο

ξηης οσ ω σαν να εν τοις υ ψι ι ι ςοις ευ λο

γη με νος ο ερ χο ο ο με ε νο ος εν ο

νο μα τι Κυ ρι ι ι ς ω σαν να α α α α εν

τοις υ ψι ι ι ι ςοις

Α α α α μη η η η ην

Α α α α α α α μη η η ην

Σ ε υ μν ς ς ς μεν σε Ευ λο γ ς ς ς

ς μεν σοι ευ χα ρι ς ς ς μεν Κυ υ υ ρι ι

ε ε και δε ο με θα α σ ς ο Θε ο ος

η η μων Δ
 δ

Ἐτονίσθησαν ἰς Ἰουλίου, βια', ἀντεγράφησαν κς' Ὀκτ., βιβ'. Ι.Α.

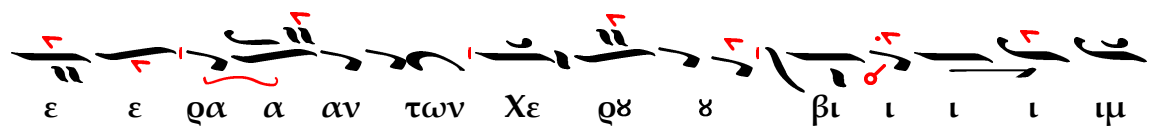
A γα α πη η η η σω σε ε Κυ υ υ ρι
ε η ι ι σχυ υ υς μϛ ϛ ϛ ϛ Δ Κυ υ
ρι ο ος σε ε ρε ε ε ε ω ω μα α α α
α μϛ και αι κα τα α φυ υ γη η η η μϛ
και ρυ υ υ ση η η ης μϛ Δ

(κς' Ὀκτ., βιβ')

Ἄξιον ἐστίν, παρ' ἐμοῦ Ἰωάννου.

Ἦχος Δ Δι δ

A ξι ι ον ε ε σιν ω ως α α λη η η
θω ω ω ως Δ μα κα α ρι ι ι ζει ει
ει ειν σε ε την Θε ε ο ο ο το ο ο ο ο κον Δ
την α α ει μα α κα ρι ι σον και αι πα να α
μω ω ω μη η η το ο ο ο ον Δ και μη τε
ε ε ε ε ε ε ρα α α τϛ Θε ε ϛ ϛ ϛ ϛ
ϛ η η η η μων Δ την τι ι μι ω ω τε ε ε

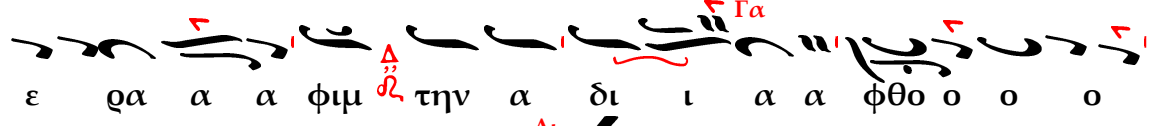
 ε ε ρα α αν των Χε ρα ρ βι ι ι ι ι μι

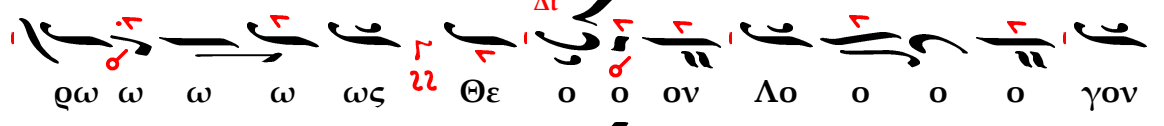
 και αι ε εν δο ξο τε ε ε ε ρα α α αν

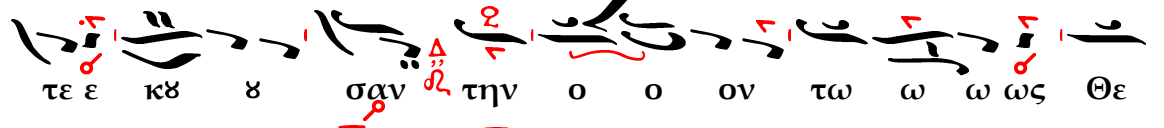
 α συγ κρι ι ι ι ι ι ι τω ω ως τω ω ω ων Σε

 ε ρα α α φμι την α δι ι α α φθο ο ο ο

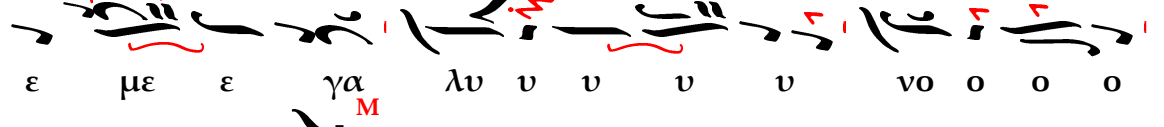
 ρω ω ω ω ως Θε ο ο ον Λο ο ο ο γον

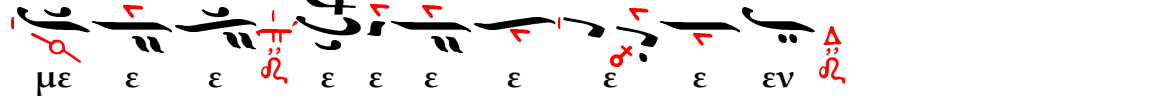
 τε ε κ ρ ρ σαν την ο ο ον τω ω ω ως Θε

 ο το ο ο ο κο ο ο ο ον σε ε ε ε ε ε

 ε με ε γα λυ υ υ υ υ νο ο ο ο

 με ε ε ε ε ε ε εν

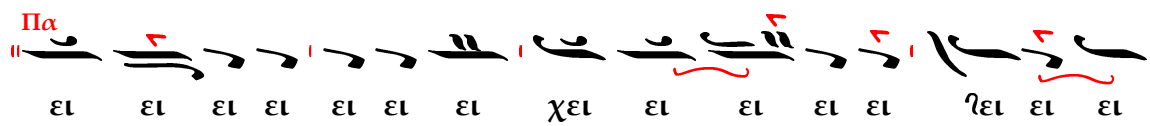
Ἐτονίσθη τῆ κγ' Φεβρ. βι' . Ι.Α.

Κοινωνικὸν Δανιὴλ Πρωτοψάλτου

Ἦχος Δι

 ι αι αι αι αι αι αι νει ει ει ει ει

 ει ει ει ει ει ει ει χει ει ει ει ει ει

 ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει

 ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει

 ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει

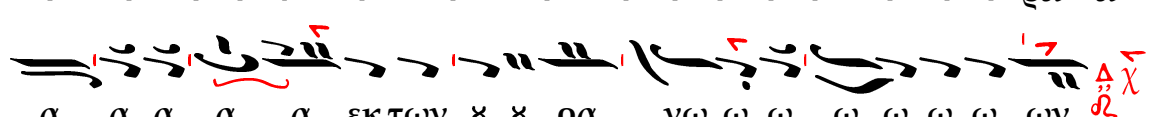
 8 8 8 8 8 8 8 8 8 8 8 8 8 8 8 8

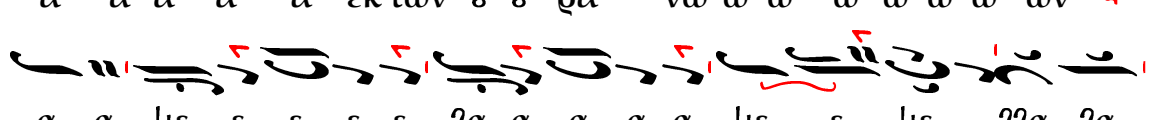
 8 8 8 8 8 8 8 8 8 8 8 8 8 8 8 8

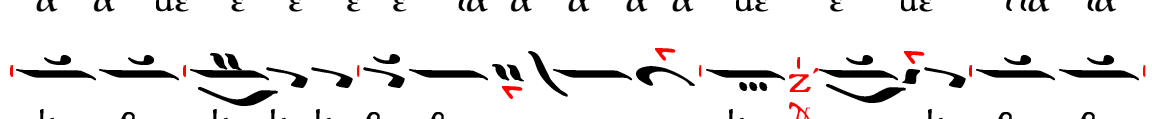
 8 8 8 8 8 8 8 8 8 8 8 8 8 8 8 8 ρα α

 α α α α α εκτων 8 8 ρα νω ω ω ω ω ω ω ω

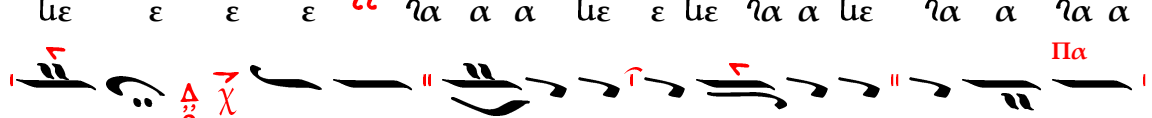
 α α λιε ε ε ε ε ρα α α α α λιε ε λιε ρα ρα

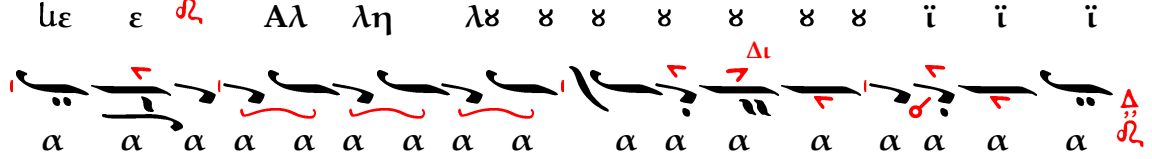
 λιε ρα λιε λιε λιε ρα ρα α α α λιε ε ε λιε ρα ρα

 λιε ε ε ε ρα α α λιε ε λιε ρα α λιε ρα α ρα α

 λιε ε Αλ λη λ 8 8 8 8 8 8 8 ι ι ι

 α α α α α α α α α α α α α α α

Ἦχος Δι-θ

Ε ι δο μεν το φω ωστο α λη θι νον ε λα βο μεν

Πνευ μα ε που ρα νι ον ευ ρο μεν πι σιν α λη θη

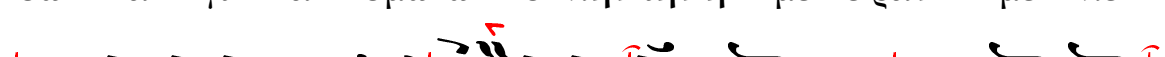

α δι αι ρε τον Τρι α δα προ σκυ ν 8 8 8 ν τεσ αυ

τη γαρ η μας ε ε σω σε ε εν

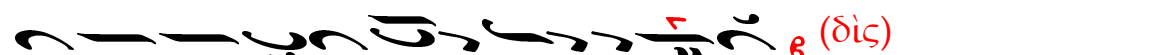

Ἦχος Δι-θ

Π λη ρω θη η τω το στο μα η μων αι νε σε ωσ

οσ Κυ ρι ε ο πως α νυ μνη σω μεν την δο ο ξαν

 σὸ ο τι η ξι ὠσας η μας τῶν α γι ὠν σὸ με

 τὰσ χεῖν μυστη ρι ι ι ι ὠν τη ρη σον η μας εν τῶ

 σω α γι α σμῶ ὠ ο λην την η με ε ραν με λε

 τῶν τας την δι και ο συ υ νη ν σὸ Α λλη λῶ ἰ α

 Α λλη λῶ ἰ α Α λλη λῶ ἰ α α α

Ἦχος Δι-θ

Ε ι η το ο νο μα Κυ ρι ο ευ λο γη με νον

 α πο τῶ νυν και ε ὠς τῶ αι ὠ ὠ νος

Τ ο ο νο μα Κυ ρι ο ει η ευ λο γη με ε

 ε ε ε νο ο ο ο ν α πο τῶ νυν και ε ὠς τῶ αι

 ὠ ὠ νο ο ο σ